

PRO PROF MAGAZINE

IN HET BELANG VAN PROFVOETBALLERS

53

D O N Y E L L M A L E N

DAPHNE
KOSTER

PROPROF
25 JAAR

ESHLY
BAKKER

WWW.PROPROF.NL

21^E JAARGANG, APRIL 2024

De advocaten en notarissen van Lexence werken niet vanuit een ivoren toren. Wij zijn altijd voor u bereikbaar. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat, klaar voor het echte werk. Dat geldt voor iedereen. Van onze partners tot onze stagiairs. Omdat we weten dat je alleen een hechte relatie kan smeden, als je elkaar blindelings weet te vinden. Nieuwsgierig hoe we samen met u een succesvol team kunnen bouwen? Stuur dan een mail naar Jordi Rosendahl via j.rosendahl@lexence.com of bel hem op 06 5176 2726. U kunt ook contact opnemen met Frank ter Huurne via f.ter.huurne@lexence.com of 06 1096 0633.

HET ECHE WERK

**KORTE LIJNEN.
LANGE RELATIES.**

In dit nummer

- 4** | INTERVIEW
DONYELL MALEN
- 10** | PROPROF
25 JAAR
- 16** | INTERVIEW:
DAPHNE KOSTER
- 22** | LEXENCE ADVOCATEN:
25 JAAR PROCEDURES
- 24** | INTERVIEW PSYCHOLOOG
DAVY MELISSEN
- 26** | INTERVIEW:
ESHLY BAKKER
- 30** | **JE CONTRACT LOOPT AF:
WAT NU?**
- 31** | COLOFON

100 VAN DER
ERENT
GROUP

WE GET THE JOB DONE!

Voor al uw (inter)nationale
Verhuizingen, Opslag & Logistiek

CONTACT

www.vanderentgroup.com
info@vanderentgroup.com
0181 600 000

Lorentzweg 25
3208 LJ, Spijkenisse

Zuiderweg 70
2289 BR, Rijswijk

VOORWOORD

Eind van de vorige eeuw was ik hoofdonderhandelaar voor vakbond De Unie bij Philips. Ik bood arbeidsrechtelijke hulp aan individuele leden en ik hield me bezig met arbeidsvoorwaardenregelingen. Daarnaast was ik voor De Unie de eerstverantwoordelijke voor het sluiten van een collectieve arbeidsovereenkomst (cao) bij Philips. De Philips-cao was in die tijd een van de belangrijkste cao's in Nederland. In 1996 sloot Philips een cao met De Unie en werden FNV en CNV buitenspel gezet. Laatstgenoemde bonden bleven inzetten op een 36-urige werkweek terwijl voor Unie-leden de loonsverhoging en een vernieuwde pensioenregeling belangrijker waren.

In 1999 was de Flexwet een hot item in het Nederlandse Betaald Voetbal. Voetballers zouden daarbinnen met een korte opzegtermijn, hun contract kunnen opzeggen zonder transfervergoeding. Voor individuele topspelers kon dit interessant zijn maar de algemene inschatting was dat dit 'killing' zou zijn voor het voetbal in Nederland. Transferinkomsten voor de clubs zouden dalen en daardoor daalden ook de spelerssalarissen.

Deze Flexwet kon worden getackeld door een cao. De VVCS, de enige spelersvakbond in die tijd, bereikte geen overeenstemming met de FBO, die de clubs vertegenwoordigde.

Harry van Raay, toenmalig bestuurder bij PSV, herinnerde zich de cao-kwestie van 1996 bij het moederbedrijf van PSV. Eén probleem: in voetballand was geen tweede vakbond.

Rob Jansen, Kees Ploegsma, Sigi Lens, Henk van Ginkel, Ton van Dalen en Bob Maaskant namen die handschoen op. In De Unie vonden zij een bondgenoot. (Unie)ProProf werd opgericht op 19 maart 1999 en de eerst bestuursleden waren

spelers als Bert Konterman, Dirk Jan Derksen, John van der Brom en John Veldman. Kort daarop werd ook Erik ten Hag bestuurslid.

Bij De Unie zochten ze iemand met affiniteit met voetbal en aan mij werd gevraagd de cao uit te onderhandelen. ProProf bereikte vervolgens een akkoord over een voetbal-cao met de FBO. Op deze cao sloot de VVCS later ook aan.

Al snel ontdeedde de verhouding met de VVCS en werden gezamenlijk goede afspraken gemaakt in het belang van Nederlandse voetballers en tegenwoordig ook voetbalsters. Het laatste decennium is de verhouding meer dan goed te noemen wat resulteerde in goede cao's en mooie collectieve afspraken.

Hoogtepunten in 25 jaar ProProf zijn uiteraard de genoemde cao uit 1999, maar ook de eerste (mondiale) cao in het vrouwenvoetbal bij Ajax in 2019. In dit rijtje mag ook het Corona-akkoord niet ontbreken. De VVCS, ProProf en FBO kwamen dat in 2020 overeen. Daarin denk ik ook met weemoed terug aan de in 2022 overleden FBO-directeur Serge Rossmeis.

Verderop in dit nummer lees je meer over het ontstaan van ProProf en over onze plannen voor de toekomst.

KO ANDRIESEN

HET GEHEIME WAPEN VAN DORTMUND

Donyell Malen (25) verkeert dit seizoen in bloedvorm. De rechtsbuiten annex valse spits is bij Borussia Dortmund uitgegroeid van twijfelgeval tot het gevaarlijkste wapen.

MALEN **IS LOS**

Niet voor het eerst in zijn loopbaan komt Donyell Malen tot bloei na een aanloopperiode. Bij Ajax, Arsenal en PSV ging het niet veel anders dan nu bij Borussia Dortmund. Vaker in zijn loopbaan was de vraag: haalt hij er wel alles uit? "Hij" is een schuchtere Noord-Hollander die op vijfjarige leeftijd zijn eerste stapjes als voetballer zette bij vv Succes uit Hippolytushoef. Op het veld vol bravoure en zelfvertrouwen, spelend zonder angst. Erbuiten zelfbewust en ambitieus, bereid om harde keuzes te maken, als die zijn carrière ten goede komen. Tegelijkertijd is hij iemand die bescheiden en verlegen reageert op alle roem die hem ten deel valt. In de schijnwerpers staan buiten het veld is bepaald niet zijn hobby. Toen hij eens sensationeel vijf keer scoorde tegen Vitesse, maakte hij een einde aan alle interviews door mede te delen dat hij graag naar zijn moeder wilde.

Jong PSV

Hij scoorde de afgelopen maanden in de Bundesliga, de Champions League en het Nederlands elftal. Het is bijna niet meer voor te stellen dat hij in 2017 nog een deadline day-aanwinst was van PSV, dat hem binnenhaalde onder het mom: niet geschoten, altijd mis. Marcel Brands, toen technisch directeur van PSV, plukte hem weg bij Arsenal. Hij gaf de staf van Jong PSV mee dat ze ene Malen konden gaan uitproberen. Een jongen vol geldingsdrang en drive, zei Brands intern, maar ook iemand die vermoedelijk nog moest wennen aan de vrij troosteloze Eerste Divisie-omgeving, omdat hij bij Arsenal al een paar keer bij het eerste had gezeten.

"Ik kwam terecht in een echte mannencompetitie," zegt Malen in gesprek met ProProf Magazine. "Voor een achttienjarige was dat heel leerzaam."

Eerder dit seizoen was er weer het nodige te doen over de Jong-ploegen in de Eerste Divisie. Veel clubdirecteuren en supporters in de Keuken Kampioen Divisie zijn bepaald niet enthousiast over de deelname van de jeugdteams van PSV, Ajax, FC Utrecht en AZ. Regelmatig valt zelfs de term competitievervalsing. PSV-trainer Peter Bosz wond zich er eerder dit seizoen over op. Hij noemde het 'belachelijk' en 'onvoorstelbaar' dat ervaren spelers geen speelminuten mogen maken in Jong PSV. "We moeten meer denken in het belang van het Nederlands voetbal in plaats van aan onszelf." Want, zo redeneerde Bosz, uiteindelijk bestaat een groot deel van de selecties van Eerste Divisie-clubs uit spelers die zijn opgeleid door de topclubs.

Omschakeling

Ten onrechte maken veel clubs zich druk over de inbreng van Jong-ploegen, vindt ook Malen. "Ik ben het eens met Bosz. Het is een goede opleidingscompetitie voor de talenten. Destijds kwam ik terecht in stadions met entourage. Met supporters. Er stonden best grote wedstrijden op het programma tegen clubs als NEC en De Graafschap. Het werd op tv uitgezonden, er kwamen interviews bij. Als je vanuit een jeugdopleiding komt, is dat ineens best serieus allemaal. Zo kon ik erin groeien. In het begin moest ik wel wennen natuurlijk. De nadruk lag niet meer zozeer op individueel beter worden, maar op drie punten halen ten koste van alles. Dat is wel echt een andere beleving dan jeugdvoetbal. Die omschakeling was best groot. Dat is dan helemaal zo als je direct vanuit de jeugd naar de top van de Eredivisie moet overstappen, om daar te gaan strijden om het kampioenschap. Wat dat betreft zijn de Jong-teams een uitkomst."

"DUIZEND KILOMETER PER UUR GAAN OM MEZELF TE BEWIJZEN"

Marcel Brands meldde aan de toenmalige trainer van Jong PSV, Dennis Haar, dat de jonge Malen een brandende ambitie had om zo snel mogelijk bij de A-selectie te komen. Dat bleek ook, want Haar signaleerde dat hij in het begin wat doorsloeg. Malen knikt. "Ik was net nieuw. En wilde duizend kilometer per uur gaan om mezelf te bewijzen."

Druistige tiener

Hij was overal op het veld, behalve op de plek waar hij moest staan. Malen kwam de bal ophalen bij de centrale verdedigers. Qua techniek en instelling hoefde Haar hem weinig meer te leren, maar de druistige tiener had wel een plan nodig om zijn ambitie waar te maken. De trainer ging met hem om tafel en trof een gesloten, schuchtere jongen, die gaandeweg steeds meer openbloeide en de discussie aanging. "Met de tijd beseftte ik beter wat er van me werd gevraagd," beaamt Malen. "Daarna had ik het niveau vrij snel te pakken. Ik maakte uiteindelijk gewoon mijn goals. Als je niet aan de bak komt en je kan bij een grote club in het beloftenelftal spelen en minuten maken, dan is dat heel belangrijk voor je ontwikkeling. Ik zou andere talenten deze route zeker aanraden."

Arsenal

Wat hij andere talenten ook kan aanraden: openstaan voor een opleiding in het buitenland als de kans zich aandient. Bij de buitenwereld leiden jeugdtransfers nogal eens tot onbegrip. Het roept standaard verbaasde reacties en afkeurende analyses op. Marco van Basten verwoordde dat recent nog. "Wat heb je in het buitenland te zoeken als jeugdspeler?" vroeg hij zich hardop af. "Er is geen betere competitie voor zeventien-, achttien- en negentienjarigen dan de Eredivisie." Malen haalt zijn schouders op. "Arsenal benaderde mij. En ze spiegelde een heel goed plan voor. Ik had vertrouwen in mezelf. Mijn vertrouwen in Ajax was ietsje minder op dat moment. Arsenal was concreter en duidelijker. Dus ik dacht: waarom niet? Voor mijn gevoel was Arsenal beter voor mijn carrière. Dat is ook gebleken. Het was geen rocket science." Malen heeft op dat moment al een behoorlijke route in de jeugdopleiding van Ajax afgelegd. In 2008 krijgt hij als negenjarige een uitnodiging voor de talentendagen. Het concept: een reeks trainingen, verspreid over een periode van zes weken. Elke twee weken krijgen de deelnemers een brief: afgefallen of terugkomen. Van een groep van zestig is Donyell Malen één van de vijf spelers die bij Ajax mogen blijven.

Productieve spits

Malen komt bij Ajax in een nogal talentvol team terecht. In de F'jes speelt hij samen met onder anderen Matthijs de Ligt en Justin Kluivert. Rondom dat drietal vormt zich een succesvol elftal, dat jaar na jaar de prijzen aaneenrijgt. Malen komt te boek te staan als een productieve spits. Snel en technisch begaafd. Een van de beste van Nederland in die leeftijdscategorie. Het valt jeugdtrainers op dat hij precies weet waar hij naartoe wil. Een prater is hij niet, maar wel stelt op de juiste momenten zinnige vragen waar andere ploeggenoten stil blijven.

Na wat groei problemen in de onder-14 explodeert hij. Als ontvlambare speler die altijd en overal scoort, wekt hij ook de interesse van buitenlandse scouts. Die willen hem meteen ophalen. Hoewel Ajax zegt ook een plan met hem te hebben, komt dat minder duidelijk over. Bij Ajax balen ze van zijn stap naar Arsenal, maar ze zien het ook als bewijs voor de analyse die ze zelf al hadden gemaakt: dit is een jongen die dan misschien niet zo extravert is, maar die wel degelijk sterk in zijn schoenen staat.

"Het was natuurlijk wel spannend om op mijn zestiende in het buitenland te gaan wonen.

“BLAUWE KAART? NEE JOH”

De FIFA kwam eerder dit jaar met een opmerkelijke proefballon: de invoering van een blauwe kaart. Het idee? Spelers die zo'n kaart tijdens de wedstrijd krijgen, moeten een tijdsraf van tien minuten uitzitten. Na een storm van kritiek werd het plan snel weer ingetrokken. De laatste jaren zijn er meer innovaties geopperd, zoals zuivere speeltijd en intrappen in plaats van ingooien. Is Malen voorstander van dergelijke vernieuwingen? “Nee joh, ik denk dat zo'n blauwe kaart er nooit gaat komen. De sport is op deze manier succesvol en daar zou ik niet teveel aan sleutelen. Ik denk dat de VAR al vernieuwend genoeg is. Voetbal met de VAR blijft een heel andere beleving. Voor een aanvaller vooral. Als je een goal maakt, moet je vaak afwachten. Bij het oude systeem wist je: hij zit wel of niet. Soms kwam je dan weg met een half buitenspelletje. Nu niet meer. Jammer.”

Maar bij de club waren ze heel aardig, waardoor de aanpassing makkelijk verliep. De manier van opleiden was wel anders. De voetbalbeleving is er onvergelykbaar. Het gaat toch om de hoogste competitie ter wereld waar iedereen naartoe wil. Die stap van de jeugd naar de Premier League is gangtisch en maar voor weinigen weggelegd.”

The next big thing

Malen begint voortvarend. Af en toe mag hij meetrainen met het eerste elftal en hij speelt zijn wedstrijden in de onder-18 van The Gunners. Met zijn arsenaal aan trucs, versnelling en scorend vermogen wordt hij al snel vergeleken met Thierry Henry en de Britse media tippen de tiener al als ‘the next big thing’ uit de academie. “Dat zag ik natuurlijk wel als een compliment.”

In zijn tweede Engelse jaar, het seizoen 2016/17, wordt de pas zeventienjarige Malen al regelmatig gebruikt in de onder-23. Hij is in de gratie bij Arsène Wenger, die in de trainingen postzegelvoetbal op een kleine ruimte speelt. Minder gunstig is dat hij in de onder-23 te maken krijgt met fysiek sterke kerels uit Cardiff en Swansea. In de zomer van 2017 heeft Wenger mooi nieuws in petto voor zijn Nederlandse protegé: hij debuteert

in het eerste van Arsenal tijdens een trainingskamp in Australië. De iconische Franse trainer spreekt zich lovend over hem uit, alleen is er in de Premier League te weinig ruimte om hem de kans te geven. Op die manier resten er duels in de onder-23 competitie, die niet bij hem past. “Dat Arsène Wenger heeft gezegd dat hij veel potentie in me zag, heeft me veel vertrouwen gegeven. Ik heb er alles aan gedaan om beter te worden, zodat ik een kans zou krijgen bij het eerste elftal. Toen dat er niet in zat, heb ik de knop omgezet en ben ik teruggegaan naar Nederland.”

**“ARSENAL BENADERDE
MIJ. IK DACHT:
WAAROM NIET?”**

Sterkere persoonlijkheid

Doorbreken in de Premier League lukt niet, maar hij legt er wel de basis voor zijn carrière. Los daarvan zijn er ook meer succesvolle verhalen van spelers die op jonge leeftijd naar het buitenland gingen. Nathan Aké (Manchester City) en Joshua Zirkzee (Bologna) vertrokken ook op hun zestiende. Collega-

international Xavi Simons (RB Leipzig) werd zelfs helemaal in het buitenland opgeleid. “Klopt. Het is niet zo dat we alleen in Nederland kunnen opleiden. Er zijn wel degelijk goede voorbeelden. Ik zie het ook niet als een verkeerde keus. Helemaal niet zelfs. Ik heb er veel geleerd, als voetballer en als mens. Als je op jonge leeftijd in het buitenland belandt, word je daar een sterkere persoonlijkheid van.”

Debuut

Enmaal terug in Nederland gaat het vervolgens snel bij PSV. Al na een paar maanden bij Jong PSV neemt Phillip Cocu hem als beloning mee op trainingskamp met de eerste selectie. Een paar weken later maakt hij tegen PEC Zwolle zijn debuut voor PSV 1, als invaller voor Luuk de Jong. Zijn eerste doel als PSV'er, aanhaken bij de hoofdmacht, is dan bereikt. Hij pakt prompt het kampioenschap – zijn enige hoofdprijs tot dusverre.

Anderhalf jaar later, op zaterdag 14 september 2019, doet Donyell Malen iets wat bij PSV alleen Coen Dillen (1959) en Bert Theunissen (1964) voor elkaar kregen: vijf keer scoren in een Eredivisie-wedstrijd. Na zijn sublieme optreden tegen Vitesse neemt hij de bal mee onder zijn arm en zegt dat die een bijzonder

plaatsje zal krijgen. "Ik heb woord gehouden," lacht Malen. "Hij ligt op de kamer van mijn zontje."

De vijfklapper is dan de kroon op een waanzinnige periode, waarin hij onder Van Bommel van supersub is uitgegroeid tot fenomeen. "Die wedstrijd tegen Vitesse was heel speciaal. Ik was enorm trots hoor."

Ronaldinho

Vijf keer scoren, het is een prestatie die hij voor het laatst leverde toen hij nog als pupillensensatie over de Noord-Hollandse velden raasde en het internet afstruinde voor beelden van Ronaldinho - begin deze eeuw de absolute vedette bij het Barcelona dat prijs na prijs pakt. Als kleine jongen is Donyell Malen gek van de balkunstenaar. "Ik heb hem één keer live zien spelen. Dat was in Camp Nou. Toen droeg Lionel Messi nog nummer negentien. Moet je nagaan hoelang dat geleden is."

Nog regelmatig duikt er een crack op die zegt dat Ronaldinho beter was dan Messi en ook Cristiano Ronaldo. Malen: "Tja, dat kan je moeilijk zeggen als je de statistieken van die twee spelers ziet."

Ronaldo-statistieken haalt Donyell Malen niet, maar 55 PSV-goals in 116 optredens is dermate indrukwekkend dat PSV hem in de

zomer van 2021 voor liefst dertig miljoen kan verkopen aan Borussia Dortmund. "Een Europese topclub, die in de Bundesliga altijd bovenin meedoet en ook in de Champions League hoge eisen aan zichzelf stelt."

Springplank

Het lijkt dan inderdaad een logische keuze voor de 22-jarige, want Borussia Dortmund staat bekend als miljoenenverdubbelaar. Geen absolute wereldtop, maar wel een club die er tegenaan schurkt. Een ideale laatste tussenstap naar een superclub. Zo ging het bijvoorbeeld ook met Erling Haaland, die niet ineens van Red Bull Salzburg naar de top van de Premier League sprong, maar eerst ervaring opdeed en scoorde in Dortmund. Ook voor onder anderen Jude Bellingham, Ousmane Dembélé, Abdou Diallo, Christian Pulisic, Pierre-Emerick Aubameyang, Mats Hummels, İlkay Gündogan en Henrikh Mkhitaryan bleek Dortmund in de loop der jaren de springplank naar clubs die op de posters in de jongenskamers hangen.

Zo snel ging het bij Malen niet direct. "Hij miste de overtuigingskracht," zei trainer Edin Terzic over zijn eerste anderhalf jaar vol ups en downs. In de pers verschenen minder lovende recensies. Was de bedeesde aanvalser wel opgewassen tegen de wetten van de

Duitse top? Supporters bestempelden hem als miskoop, hij raakte uit beeld bij Oranje. Bondscoach Louis van Gaal nam hem niet eens mee naar het WK in Qatar. "Ongelofelijk balen," zegt Malen nu. "Ik heb nog best wat WK-wedstrijden gekeken. Ik zat met de ploeg toen op trainingskamp in Singapore, in een andere tijdzone. Het is wel een trigger voor me geweest. Zo'n eindronde wil je natuurlijk gewoon meemaken. Toen dacht ik wel: dit hoort niet."

Ommekeer

Hij zette de teleurstelling om in een motivatie om er wel bij te zijn op het EK in Duitsland van komende zomer. Het zou zijn tweede eindronde worden, na zijn EK-debuut in het coronajaar 2021. "Een eindronde is een ultiem doel natuurlijk. Vroeger zat ik zelf als jongetje ook in het oranje voor de televisie. Die wedstrijd tijdens Euro 2008 tegen Frankrijk (4-1) staat me nog bij. Met Van Persie en Robben. Geweldig."

Een jaar geleden, in maart 2023, volgde de ommekeer. Thuis tegen 1. FC Köln blonk Malen ineens uit, met twee assists en een doelpunt. Vervolgens scoorde hij vijf wedstrijden op rij. Mede dankzij hem koersten de Borussen af op de landstitel, die op de laatste dag alsnog werd verspeeld aan Bayern München.

Malen wist de lijn dit seizoen door te trekken, ook al draait het elftal niet geweldig. Hij was een plaag voor Newcastle United in de groepsfase van de Champions League. Dat is hij in de Bundesliga bijna wekelijks voor de tegenstander. Is het inderdaad de overtuigingskracht waarover Terzic sprak?

"Mwah. Dat idee heb ik zelf niet echt. De geldingsdrang had ik toen heus wel. Het viel soms allemaal net even niet lekker in die periode. Meer is het niet. Het is ook een kwestie geweest van gewinning en uren maken in de Bundesliga. Je maakt best veel mee in de loop der jaren. Ik ben geen achttien meer. Ook met de druk leer je omgaan. Zoals met alles in het leven: hoe ouder je wordt, hoe beter je beseft wat je moet doen en wat je belangrijk vindt."

Bij de strot

Toch was Terzic niet de enige die hintte op zijn soms wat dromerige uitstraling. Rafael van der Vaart zei onlangs dat hij Malen 'bij de strot wilde pakken' omdat hij zich afvraagt of de aanvaller wel voldoende beseft dat hij de potentie heeft om uit te groeien tot een van de beste spelers ter wereld.

Malen zucht. "Ach, ik zie het vooral als een compliment. Het is aardig van hem dat hij denkt dat ik de beste kan worden. En wat hij er verder van vindt, interesseert me eerlijk

gezegd niet zoveel. Ik weet zelf wat ik er allemaal voor doe. Hij weet niet hoe ik presteer op het trainingsveld en hoe ik thuis ben. Al die opinieprogramma's horen erbij. Dat maakt het topvoetbal ook tot wat het is. Soms is dat leuk, soms ietsje minder. Ik kijk al die programma's niet. Daardoor krijg ik er weinig van mee, dus het heeft weinig invloed op me." Hoe dan ook, geroemd wordt hij nu in Duitsland om zijn veelzijdigheid, en doordat hij in staat blijkt tijdens een snelle dribbel

**“NIET NORMAAL.
DE SUPPORTERSBELEVING
IS HIER HEEL INTENS.”**

toch goed te passen of te schieten. Terzic preekt Malen als product van de Hollandse school. In de achtste finale van de Champions League, tegen zijn oude club PSV, blonk hij uit in het Philips Stadion. Na een kenmerkende versnelling buitenom schoot hij de bal zuiver en hard in het doel van PSV. Zo had hij een grote rol in de kwalificatie voor de kwartfinale.

"Ik vond het echt bijzonder om dat mee te maken. Ik heb bij PSV vele stappen mogen maken, ik heb een warm gevoel bij de club. PSV zit in mijn hart. Die wedstrijden waren dan ook heel speciaal."

Tennisballen

Inmiddels wordt Malen ook omarmd door het enorme legioen van Borussia Dortmund, een van de best bezochte clubs in Europa. Er staan alleen al honderdduizend supporters op de wachtlijst, die graag optredens van Malen en co willen meemaken in het Signal Iduna Park.

"Niet normaal. De supportersbeleving is hier heel intens." Zo bleek maar weer in de eerste maanden van dit jaar, toen meerdere wedstrijden moesten worden gestaakt. "Er werden tennisballen op het veld gegooid. En supporters stuurden zelfs op afstand bestuurbare autootjes het veld op, om hun punt duidelijk te maken. Het waren protesten tegen buitenlandse investeerders in het voetbal."

Daarover gesproken, de vraag lijkt nu vooral welke investeerder van welke Europese topclub hem gaat aantrekken. In de media wordt volop gespeculeerd over de volgende stap van Malen. Bij zijn keuze wordt hij begeleid door Kees Ploegsma junior van de toonaangevende Sports Entertainment Group.

"Met hem heb ik er alle vertrouwen in dat we de goede keuzes gaan maken voor mijn carrière. Een maand of vier geleden heb ik me bij hem aangesloten. Ik heb een goed gevoel bij hem als mens. Mijn contract loopt nog twee jaar door. We gaan het zien."

MALEN IN CIJFERS

PLOEG	WEDSTRIJDEN	DOELPUNTEN	ASSISTS
Jong PSV	22	13	3
PSV	116	55	24
Borussia Dortmund	106	32	19
Nederlands elftal	29	6	4

VAN LUIS IN DE PELS NAAR VASTE WAARDE

PROPROF BESTAAT 25 JAAR

1999
2024

In 1999 richtten vakbond De Unie en vier bepalende agentschappen de spelersvakbond ProProf op. In een kwart eeuw ontwikkelden we ons van luizen in de pels tot een vaste waarde in de betaald voetbalsector.

Ajax had een paar jaar eerder de Champions League gewonnen. HFC Haarlem, RBC Roosendaal en BV Veendam bestonden nog. En van Cristiano Ronaldo of Lionel Messi had nog niemand gehoord, toen in het seizoen 1998/99 spelers en clubs lijnrecht tegenover elkaar kwamen te staan in Nederland. Zelden liepen de spanningen zo hoog op als toen. De oorzaak? Zwakke afspraken over de arbeidsverhoudingen in een booming industrie, die razendsnel professionaliseerde en waar steeds meer geld in omging.

Het roemruchte Bosman-arrest - de basis onder het transfersysteem zoals we dat nu kennen - had een paar jaar eerder de verhoudingen in het betaald voetbal behoorlijk op zijn kop gezet. Spelerstransfers werden een business op zich. Voetballers en zaakwaarnemers werden zich ervan bewust dat de regie naar hen verschoof en dat de clubs niet meer allesbepalend waren. Het leidde in die periode onder meer tot een beroemde soap met in de hoofdrol Frank en Ronald de Boer, die in conflict kwamen met Ajax over hun vertrek, omdat FC Barcelona een vijfvoudig salaris bood.

Het stof van het Bosman-arrest was amper neergedaald, toen alweer een nieuwe bom onder de arbeidsverhoudingen werd gelegd. De zogenoemde Flexwet zorgde voor flinke spanningen. Het doel van deze wet uit 1999, is een juiste balans vinden tussen flexibiliteit (voor de werkgevers) en zekerheid (voor de werknemers). Zo mogen werkgevers nog maar een beperkt aantal tijdelijke contracten aanbieden, voordat de werknemer in vaste dienst komt met een contract voor onbepaalde tijd. Beide partijen kunnen via een opzegtermijn van een maand bovendien van elkaar af. Voor alle mensen die tijdelijke dienstverbanden aangaan, is deze Flexwet van toepassing. Met andere woorden: ook de voetbalsector kreeg ermee te maken. Dat zorgde rond de invoering voor hevige discussies, omdat daarmee het transfersysteem voor Nederland niet meer van toepassing leek te zijn.

Immers, door de korte opzegtermijn zouden goede voetballers à la minute weg kunnen. Andersom zou de werkgever ook makkelijker af kunnen van zwaar geblesseerde spelers of van voetballers die niet voldeden. De verwachting was bovendien dat werkgevers geen topsalarissen meer konden bieden omdat er onzekerheid ontstond over transferinkomsten. De enige mogelijkheid om deze veelbesproken wet te omzeilen, ligt op dat moment in een collectieve overeenkomst, waarin clubs en spelers alternatieve afspraken met elkaar maken. Meer dan ooit is er eind jaren negentig behoefte aan een speciale voetbal-cao.

DE OPRICHTERS

Maar hoe? De VVCS is op dat moment nog de enige spelersvakbond. Die wil een groot geldbedrag ontvangen om de Flexwet uit te schakelen en ligt daarover in de clinch met de clubs. Veel visionairs in het voetbal voorzien grote problemen als de patstelling niet wordt doorbroken. Als het transfersysteem onderuit wordt gehaald, dan heeft dat verregaande consequenties voor de concurrentiepositie en de verdien capaciteit van de Eredivisie.

KO ANDRIJSEN

Kees Ploegsma senior weet als geen ander hoe verstrekkend de gevolgen zullen zijn als er niet snel iets wordt geregeld. Als directeur van PSV en later als manager van spelers, heeft hij aan beide kanten van de onderhandelingstafel gezeten. "Er moest een afspraak komen, maar dat lag lastig," herinnert Ploegsma zich. "Ik meen dat de VVCS vond dat er vijf miljoen gulden tegenover moest staan. Dat lag heel moeilijk bij de clubs, die geheel terecht vonden dat ook de spelers baat hadden bij een stabiele arbeidsmarkt die aansloot op de systemen in het buitenland. Doordat de onderhandelingen niet van de grond kwamen, dreigde het Nederlandse voetbal onder de Flexwet te vallen. Dat zou een catastrofe zijn voor de bedrijfstak."

Op het eerste gezicht leek de Flexwet voor de makelaars en de voetballers goed nieuws. Spelers die goed in de markt lagen, zouden hierdoor makkelijker kunnen vertrekken. Ploegsma: "Dat zeiden meer mensen toen, maar ik denk dat de gevolgen niet helemaal goed werden ingeschat. In andere landen hadden ze geen Flexwet. Wat zou het doen met de concurrentiepositie als een van de voornaamste inkomstenstromen - de transfers - zou wegvallen?"

Voor spelers zou de hele situatie ook veel minder stabiel en zeker worden. Als clubs niet meer kunnen verdienen aan transfers en er minder geld binnenkomt, dan vertaalt dat zich naar de aanbiedingen die ze aan spelers kunnen doen. Kortom, het kon nooit goed zijn. Met z'n vieren hebben we toen de koppen bij elkaar gestoken. Rob Jansen, Sigi Lens, Henk van Ginkel en ik."

SCEPSIS

De vier brainstormers over een nieuwe organisatie en vinden aansluiting bij vakbond De Unie. Vervolgens wordt de alternatieve spelersvakbond gepresenteerd in de media. Aanvankelijk stuiten de initiatiefnemers op de nodige scepsis. Spelersmakelaars die een vakbond oprichten? "Klopt," zegt Ploegsma. "Het werd niet direct geaccepteerd. Daarvoor moest er heel wat water door de Rijn stromen. Achteraf kan je zeggen dat het voor het voetbal een goede zaak is geweest. Transfers zijn een van de grootste inkomstenstromen van het Nederlandse voetbal geworden. En de vakbond is een partij geworden die ondertussen tal van cao's heeft afgesloten, die de spelers een grote mate van zekerheid biedt. Dus wij hebben ons steentje bijgedragen. Uiteindelijk is ProProf een erkende club geworden die al jarenlang zelfstandig opereert. Met een goede directeur die de boel uitstekend runt."

Volgens Henk van Ginkel was de Flexwet destijds niet de enige aanleiding voor de oprichting van ProProf. Er was in die periode ook dringend behoefte aan meer transparantie over het pensioenfonds CFK. "De VVCS had de macht," zegt Van Ginkel. "Er was een grote verwevenheid tussen de VVCS en het CFK. Hoe dat allemaal precies in elkaar zat, was onduidelijk. Voor de deelnemers van het fonds, de spelers dus, was het natuurlijk nogal belangrijk om te weten wat er gebeurde met hun pensioenpot. Met een aantal makelaars hebben we toen de handen ineengeslagen. In het begin vond men dat natuurlijk niet leuk. Maar toen bleek dat het niet ging om een paar individuele makelaars, maar om de leden van de verzamelde makelaars die ook wat te zeggen wilden hebben, veranderde de teneur. Samen vertegenwoordigden wij bovendien bijna alle internationals, dus ze konden moeilijk om ons heen. Vervolgens is het geprofessionaliseerd."

Is hij er trots dat de vakbond nog steeds bestaat? "Ik vind überhaupt altijd dat er duidelijkheid en transparantie moet zijn. In die zin ben ik blij dat we toen een ommekeer hebben kunnen bewerkstelligen."

GELDWOLF

Sigi Lens van Pro Athlete zegt: "In die tijd kon het belang van spelers beter worden verdedigd. De aanleiding was dat de VVCS heel veel

macht had. De spelers moesten ook een keuze hebben. Een tegenhanger oprichten leek ons gezond. We vroegen ons af: wie wil ons helpen bij het opzetten van een spelersvakbond? Toen kwamen we bij vakbond De Unie terecht. Ons eerste gesprek hadden we in Vianen, toen is het gaan rollen."

Volgens Lens heeft de komst van ProProf geleid tot meer evenwicht in het voetbal. "We zijn nu vele cao's verder en de afspraken zijn goed. Heb je een contract, dan kan je niet zomaar buiten selectie gezet worden. Spelers zijn gewoon lid van de A-selectie. Dat moet niet worden onderschat, want dat beschermt de spelers in Nederland. In het buitenland heb ik vaak genoeg meegemaakt dat spelers richting de uitgang worden geduwd. Eerst worden ze onder druk gezet om te verlengen. Willen ze dat niet, dan belanden ze op de bank, vervolgens gaan ze naar het tweede en worden ze betiteld als geldwolf. Wat dat betreft zijn spelers hier beter beschermd."

KLAPPER

Rob Jansen, de vierde oprichter, zegt over deze periode: "Voor mij lag het bijzonder

gevoelig om een nieuwe vakbond op te richten. Mijn ouders hebben toentertijd de VVCS opgericht. Van daaruit ben ik ook begonnen met Sport-Promotion.

Samen met de andere zaakwaarnemers heb ik ervoor gezorgd dat onze spelers lid werden. Op onze jaarlijkse golfdag legden we bijvoorbeeld de inschrijfkarten klaar, aan het einde van de dag hadden we een grote stapel aanmeldingen. Zo droeg iedere betrokkene een steentje bij.

Dat we ProProf van de grond kregen was een klapper in de voetballerij. In kort bestek stond er een tweede spelersvakbond die zijn plek claimde en ook heeft gekregen.

ROB JANSEN

“HET WAS KILLING VOOR DE BEDRIJFSTAK”

ERIK TEN HAG

Ko Andriessen heeft ProProf fantastisch overgenomen met zijn manschappen. Samen met Daan Hermes heeft hij de vakbond een nieuwe, realistische blik gegeven. Ze hebben een plek bij de KNVB en naast de VVCS verworven. Volgens mij is de relatie tussen de twee vakbonden tegenwoordig weer heel harmonieus.

Na de tweede cao hebben we als oprichters een stap terug gedaan. ProProf moest op eigen benen staan en het imago van de zaakwaarnemers moest eraf. Die steun was ook niet meer nodig. Daarna is iedereen weer gaan doen wat hij altijd deed. Los van de totstandkoming van de cao, denk ik dat het goed is dat de VVCS een beetje tegengas heeft gekregen. Daardoor zijn zij ook weer wat realistischer geworden.”

ERIK TEN HAG

Bestuurslid van het eerste uur was Erik ten Hag. “Wijlen Ton van Dalen - mijn zaakwaarnemer toen - was een van de oprichters,” herinnert de topcoach en toenmalig speler van FC Twente zich. Van Dalen was de collega van Henk van Ginkel bij het bureau World Soccer Consult. Hij vroeg Ten Hag ergens in een champagnebar van het Twente-stadion of hij tot het bestuur wilde toetreden. “Van Dalen had een paar mensen nodig. Voetballers die de kar gingen trekken.

De VVCS was akkoord met die Flexwet, maar een hele grote groep spelers zag het niet zitten. De clubs ook niet. Het was killing voor de bedrijfstak. Zijn vraag was: wil je helpen?”

Dat wilde Ten Hag wel. Zijn trainerscarrière meanderde langs Enschede, Eindhoven, Deventer, München, Utrecht, Amsterdam en Manchester. Hij bekleedde vele functies: jeugdtrainer, hoofd opleidingen, assistent en hoofdcoach. Zo ontwikkelde Ten Hag een brede visie op de voetbalbranche. Hij verdiept zich in meer dan alleen 4-4-2 of 4-3-3. “Die interesse heb ik altijd wel gehad, ja. En dan vooral als het gaat om het opkomen voor de belangen van de gehele bedrijfstak. Het spel met werknemers en werkgevers, dat vond ik mooi. Later heb ik ook nog jaren in het bestuur van de trainersvakbond Coaches Betaald Voetbal gezeten. Ook daar ging het om het opkomen voor de belangen van de hele beroepsgroep. Het samen ergens over eens zien te worden, dat spreekt me aan. Bij ProProf hebben we er altijd voor gevochten. Daar hebben de spelers ook profijt van gehad.”

De discussies met de clubs verliepen niet altijd soepel. “Natuurlijk waren er tegengestelde belangen, zeker in het begin. Heel lang was er geen evenwicht geweest tussen de werkgevers en werknemers. Dat begon allemaal te kantelen met het Bosman-arrest. Voor die tijd was er een heel feodaal systeem in het voetbal. De clubs hadden de

aan de vakbond." Een van zijn favoriete bepalingen in de cao: het pensioenfonds CFK. "Een fantastisch systeem. Ik weet nog dat het CFK in de eerste periode na de oprichting van ProProf behoorlijk onder druk stond. Een aantal jongens uit het succesvolle Ajax van 1995 wilden het afschaffen. Ik begreep hun denkwijze, maar ik vind het goed dat het niet is gebeurd. Het is geen systeem dat is ontworpen voor de grootverdieners, maar een geweldige regeling voor heel veel voetballers die na hun carrière niet financieel onafhankelijk zijn. Zij hebben dankzij het CFK een financiële basis om een nieuwe loopbaan op te kunnen starten. Daar hebben ze tot op de dag van vandaag profijt van." Een onderwerp dat hij graag nog wat nadrukkelijker op de agenda zou zien: het overvolle speelschema. "De belasting van de spelers speelde in mijn tijd als bestuurslid nog niet zo. Dat is pas iets van de laatste tien jaar." Zijn collega Pep Guardiola van Manchester City zei laatst dat de FIFA en UEFA de spelers kapot maken door steeds meer wedstrijden toe te voegen aan de agenda. Guardiola ziet alleen nog iets veranderen als de spelers massaal in opstand komen. "Daar heeft hij volledig gelijk in. Bij de CBV hebben we dit onderwerp ook vaak op de agenda gehad. De wal gaat het schip uiteindelijk keren. Voetballers worden uitgeperst. Ergens stopt het. En dan kan je niet meer de kwaliteit leveren die wordt gevraagd. De UEFA en FIFA blijven doorgaan. We profiteren er ook allemaal van. Maar er komt een moment dat het niet meer gezond is."

GOALGETTER

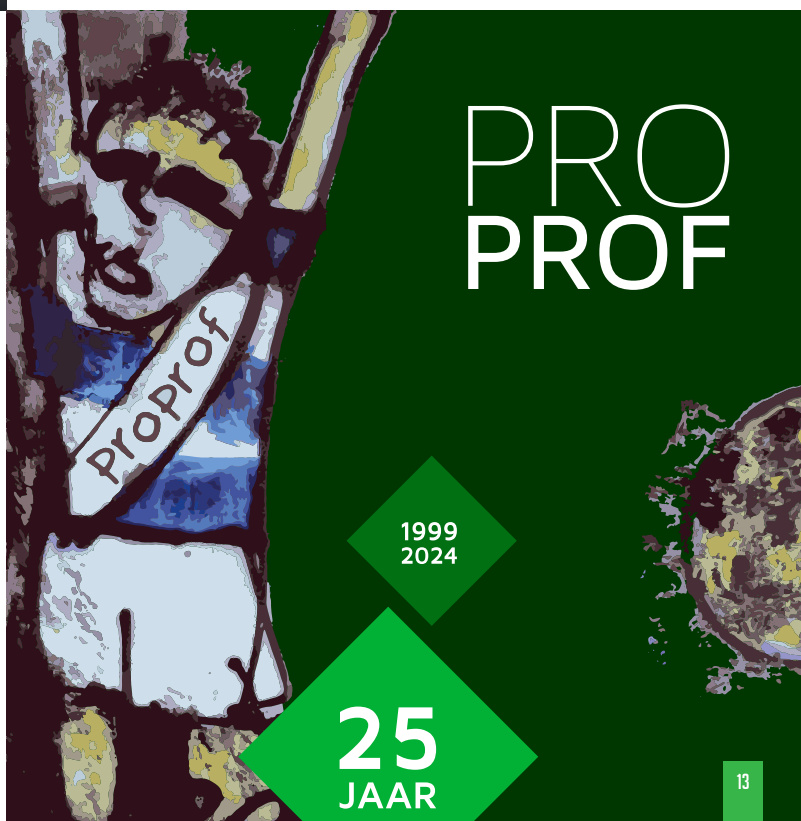
Dirk Jan Derksen is ProProf-bestuurslid en trof Ten Hag in die beginjaren regelmatig aan de vergadertafels. Anno 2024 is hij nog altijd actief bij de bond die in Culemborg zetelt. Derksen was goalgetter van onder meer FC Den Bosch, PEC Zwolle en VVV-Venlo. In het jaar dat hij bijna topscorer werd van de Eerste Divisie - met 28 treffers pakte hij het zilver achter David Connolly (Excelsior), die er 29 maakte - werd hij gevraagd. "Ik zat bij Zwolle. De nieuwe vakbond zocht een afgevaardigde uit de Eerste Divisie. Henk van Ginkel zei toen tegen mijn zaakwaarnemer Kees Ploegsma: 'Zou Dirk Jan dat niet kunnen doen?' Vervolgens ben ik gaan praten."

Derksen zag het als een goede kans om zich persoonlijk te ontwikkelen. "Ineens zat ik met de vier grootste makelaarskantoren van Nederland aan tafel. Zij begeleidden bijna alle topspelers. Ik vond het machtig mooi om van hen te leren en van buitenaf te bekijken hoe zij te werk gaan. Op één jaar na, toen ik bij Austria Wien zat, ben ik altijd bestuurslid gebleven." Derksen belandde ook een tijd in de centrale spelersraad, het overkoepelende overlegorgaan van spelers dat instemmings- en adviesrecht heeft bij de KNVB. Hij vergaderde onder meer over de promotie/degradatieregeling en kunstgras.

totale macht. Zelfs na afloop van het contract konden ze een transfersom voor de spelers vragen. Bizar. Er was een formule, waarbij ze het laatst genoten salaris vermenigvuldigden met het aantal jaar dat je bij de club had gespeeld. Ze konden je gewoon tegenhouden en hadden zo een grote invloed op je carrière."

PANINIPLAATJES

Ten Hag herinnert zich nog tal van vergaderonderwerpen. "Het ging bijvoorbeeld over portretrechten en Paniniplaatjes. Maar ja, dat speelde natuurlijk vooral bij de sterren. Voor modale voetballers, zoals ik, viel daar niets aan te verdienen." Voor die categorie, waar uiteindelijk het gros van de spelers in valt, was de cao veel relevanter, met afspraken over doorbetaling bij blessures en arbeidsongeschiktheid en met een speciaal potje voor scholingstrajecten en een revalidatieverzekering. Al snel werd bewezen dat ProProf er niet zozeer is voor de topspelers, maar vooral voor de spelers in het rechterrijtje en de Eerste Divisie. "Het is echt fantastisch geregeld in Nederland," analyseert de trainer van Manchester United. "In Duitsland en Engeland zijn de collectieve regelingen veel soberder. Daar moet je veel meer zaken individueel regelen. Dat dit in Nederland zo goed is georganiseerd voor alle profvoetballers, is te danken

KWALITEIT VERZEKERD!

**Is jouw voetbalcarrière financieel afgedekt,
wanneer je geblesseerd raakt of ernstig ziek wordt?**

Wannet Sports Insurance verzekert topsporters al meer dan 25 jaar. Het financieel afdekken van gezondheidsrisico's is al jaren onze specialiteit. Als Lloyd's Coverholder zijn we in staat om direct en zelfstandig maatoplossingen te bieden, zodat de sporter zich enkel hoeft te focussen op z'n sportieve carrière.

Alles is zó geregeld en goéd geregeld!

Voor vragen bel gerust met ons kantoor op nummer 088-1778000 of e-mail naar info@wannet.eu.

"Als eenling heb je geen stem. Op deze manier wel. Als jonge speler denk je niet na over wat er allemaal speelt in het betaald voetbal. En ook niet over wat er persoonlijk met je kan gebeuren. Destijds viel de term zwart gat nogal eens. Wat als je stopt? De vakbond kan je begeleiden op weg naar een nieuwe loopbaan. Daar zijn tegenwoordig veel opties voor. Hoe zit het met het CFK? Hoe zit het met verzekeringen? Wat als je een geschil hebt met de club? Welke opties zijn er als je bijscholing zou willen? Kijk, elke speler heeft wel een makelaar, maar die is vooral bezig met het creëren van transferopties en onderhandelen. En niet met allerlei collectieve basisvoorwaarden."

GOUDEN REGEL

Al vrij snel na de oprichting functioneerde de bond autonoom. De makelaarskantoren verdwenen naar de achtergrond. Andersom wilde de vakbond geen bemoeienis met transfers en het sluiten van individuele spelerscontracten, want een vakbond doet niet aan arbeidsbemiddeling. Die gouden regel wordt vandaag de dag nog gehanteerd. Derksen: "Je kan het meer zien als een samenwerking. Een vakbond heeft specifieke expertise op andere terreinen dan spelersmanagementbureaus. De makelaar kan spelers adviseren om lid te worden van de vakbond en dan kunnen ze van die expertise gebruik maken. Andersom kan de vakbond gebruik maken van de knowhow van agenten die zich in het internationale topvoetbal bewegen, zonder de onafhankelijkheid te verliezen. Dat werkt heel goed."

Het tegenwoordige hoofd scouting van Helmond Sport is naar eigen zeggen altijd breder geïnteresseerd geweest dan in het strafschopgebied alleen. "Na mijn voetballoopbaan begon ik als commercieel manager bij VVV. Dat heb ik uiteindelijk maar een jaar gedaan, maar ik vond het altijd wel hartstikke mooi om het voetbal vanaf een andere kant te zien. Dan beseft je hoeveel mensen betalen voor een stoeltje en een tafel. Dat vond ik ook altijd mooi bij ProProf. Je hoorde dingen waar je als speler geen weet van had. Ouders van spelers weten dat ook allemaal niet, want de voetbalwereld is zo specifiek, dat bijna niemand daar de kennis over heeft. Een transitievergoeding als je na zoveel jaar stopt bij een club? Had ik nog nooit van gehoord. Maar het was wél geregeld. Het is zo belangrijk dat

spelers dat beseffen en de waarde ervan inzien. Mij heeft het veel gebracht. Als bestuurslid heb ik me altijd kunnen ontwikkelen en - nog belangrijker - ik heb er ook vrienden gemaakt."

VROUWEN EREDIVISIE

In 25 jaar werd veel bereikt. De spelers zijn goed georganiseerd, ze hebben een stabiele positie, nieuwe cao's zijn bijna een formaliteit geworden en de voetballers praten volop mee bij de KNVB als er belangrijke besluiten moeten worden genomen. Welke ambities zijn er nog voor de toekomst?

"Vooropgesteld: we koesteren wat we nu hebben," zegt jurist Ko Andriessen. Andriessen is voormalig jeugdspeler van Willem II. In 1999 begon hij als juridisch adviseur van de vakbond en twee jaar later promoveerde hij tot directeur. "Het belangrijkste is dat we onze positie behouden. Dat doen we door ervoor te zorgen dat we voldoende spelers blijven vertegenwoordigen. Op die manier blijven we een belangrijke speler in de arbeids-verhoudingen. Het doel is ook om de goede relatie met de belangrijkste stakeholders te continueren: de KNVB, VVCS, FBO en de agenten. Verder blijven we een vangnet voor individuele leden die onze hulp nodig hebben bij problemen met hun club of na afloop van hun contract. Daarnaast verlenen we bijstand bij de zoektocht naar een maatschappelijke loopbaan, bij financiële kwesties of bij mentale problemen."

PROFESSIONALISERING

De komende tijd wil Andriessen inzetten op het actuele thema de professionalisering van het vrouwenvoetbal. In maart voerden de aanvoerders in de Vrouwen Eredivisie actie voor betere arbeidsvoorwaarden. Andriessen knikt. "Een paar jaar geleden zijn we vanaf nul begonnen. Bij de eerste clubs hebben we cao's gesloten, maar dat gaat om de topclubs. In het rechterrijtje is er nog niks geregeld. Het volgende doel is om binnen een paar jaar te komen tot een cao die geldt voor de hele Vrouwen Eredivisie. Die cao zou gelijk moeten zijn aan de cao bij de mannen. Dus met dekking voor arbeidsongeschiktheid en met een minimumloon betaling. Het lijkt ons een mooi doel om dat de komende tijd voor de speelsters te regelen."

"DE CAO BIJ VROUWEN ZOU GELIJK MOETEN ZIJN AAN DIE BIJ MANNEN"

HET BESTUUR V.L.N.R.: KO ANDRIESSEN, DIRK JAN DERKSEN, BER DAMEN, LUCAS GOES, REGINALD THAL EN DAAN HERMES

INTERVIEW DAPHNE KOSTER

“ONDER DE HUIDIGE OMSTANDIGHEDEN WAS IK EEN BETERE SPELER GEWEEST”

In veertien jaar kan er veel gebeuren. Het ene moment ga je je geluk beproeven in Amerika. Het volgende ben je Manager Vrouwen bij Ajax. Aan ProProf Magazine vertelt Daphne Koster hoe haar leven veranderde sinds we haar voor het laatst spraken. Wat nog altijd hetzelfde is, is de liefde voor het vrouwenvoetbal.

De vorige keer dat we Daphne Koster (43) spraken, was aan de vooravond van een Amerikaans avontuur. Daphne speelde bij AZ en werkte bij de KNVB als talent-coördinator. Een paar weken daarna zou ze vertrekken naar New Jersey om voor Sky Blue te spelen. Veertien jaren zijn verstreken. In 2011 kwam Daphne weer terug in Nederland. Hier speelde ze wederom voor AZ en later voor Telstar. In 2012 maakte ze de overstap naar Ajax, waar ze vijf jaar later haar carrière afsloot. Anno 2024 is ze Manager Vrouwen bij AFC Ajax, ze is moeder van twee dochters en het vrouwenvoetbal in Nederland is bezig met een professionaliseringsslag.

“Er is veel gebeurd in de afgelopen jaren,” beaamt Daphne “maar ik heb het gevoel dat ikzelf niet zoveel veranderd ben. De wereld waarin ik mij bevind wel, de voetbalerij en in het bijzonder het vrouwenvoetbal. Mijn rol is natuurlijk wel veranderd. Gisteren was ik bij Adidas en toen vroeg Frank Bastens of ik nog mee zou kunnen komen met het Ajax van nu. Ik ben fit en ik kan nog steeds een aardig balletje trappen, maar de wil is er absoluut niet. En het begint toch echt met de wil, los van het feit of mijn lichaam de performance nog kan leveren die nodig is op dat podium. Op dit moment ben ik dienend aan de spelers. Ik creëer de omgeving die zij nodig hebben om zich te laten zien. In de tijd dat ik speler was, moest de ambitie voornamelijk uit de speler komen, er werd nauwelijks een performance

omgeving voor ons gecreëerd. Als speler had ik minder invloed. Ik was afhankelijk van de omgeving die voor mij werd gemaakt. Nu zit ik aan de andere kant en kan ik meer impact maken.”

METEN MET DE EUROPESE TOP

Ze vervolgt: “Ajax heeft een bepaalde ambitie. We willen ons meten met de Europese top. Dat betekent dat ik mensen om me heen aanspreek over de invulling van hun rol. Wat betekent onze ambitie voor het handelen van spelers of trainers? De spelers moeten zelf natuurlijk ook die ambitie hebben, maar wij moeten er wel voor zorgen dat zij optimaal kunnen presteren. Alle dingen die ik hiervoor heb gedaan, zie ik als bagage. Mijn werk bij de KNVB, mijn ervaring als speelster en dingen die om me heen gebeuren, stop ik allemaal in een grote rugzak en dat zet ik in. Dat betekent dat ik ook meteen een reflex voel als ik bijvoorbeeld de fanshop inloop en ik zie nergens afbeeldingen van vrouwen. Als een jong meisje daar is, denkt ze: ‘Zijn deze spullen wel voor mij bedoeld, want ik zie alleen maar foto’s met jongens.’ Hang je een foto van een vrouw erbij, dan voelen meiden zich ook thuis. Dat is eigenlijk heel simpel. Mensen willen bij de norm horen, niet bij de uitzondering.”

LAAG PITJE

In 2017 stopte Daphne als voetballer. Vrij snel daarna startte ze als manager vrouwenvoetbal. Waarom zei ze ja tegen Ajax?

“Deze functie raakt eigenlijk alle facetten. Toen ik nog voetbalde heb ik niks uitgesloten. Ik heb goed

nagedacht over wat bij me zou passen en wat ik wilde. Toen ik afscheid nam, kwam er een einde aan twintig jaar topsport. In 1997 debuteerde ik in het Nederlands elftal. In de jaren daarna stond mijn sport op één. Alles moest daarvoor wijken, ook mijn sociale leven stond op een laag pitje. Natuurlijk heb ik er ook over nagedacht of ik coach wilde worden. Dat was voor mij geen optie. Ik wist dat je als coach een voorbeeld voor je team moet zijn. Je moet alles doen voor het doel van dat team. Het vraagt enorme toewijding en commitment en dat heeft dus consequenties voor mijn gezin en mijn dagelijks leven. Ik kan nu op bepaalde momenten andere zaken voorrang geven. De telefoon blijft gaan en de mailtjes blijven binnenvallen, maar als manager kan ik wel weg als mij dat goed uitkomt. Ook zonder mij gaan de trainingen gewoon door. Bovendien houd ik me in mijn functie ook bezig met de organisatie en structuur. Daarin is nog zoveel te doen. Mijn waarde en impact is groter dan wanneer ik alleen coach ben. Ik stel de coach, de staf en de spelers aan en ik heb invloed op het beleid en op de organisatie. Als trainer beperkt je impact zich tot het team.”

Een stapje verder af van waar de werkelijk actie plaatsvindt. Is dat niet lastig voor een voetballer als Daphne Koster?

Lachend: “Jawel. Natuurlijk heb ik ook een visie over hoe we zouden moeten spelen, maar daar hebben we een coach voor. Die is verantwoordelijk voor het team en de speelwijze. Als ik daar vragen over heb, dan stel ik die aan de coach. Vanaf de

zijkant weet iedereen het beter. Op de tribune zitten ook altijd de beste coaches. Niet dan? Het is mijn taak ervoor te zorgen dat we met zijn allen vanuit hetzelfde gedachtegoed werken. Pakt iets niet goed uit, dan kijk ik daarnaar. Hoe zit dat? Wat kunnen we ervan leren? Wat moeten we de volgende keer anders doen?"

AFPELLEN

Daphne Koster volgde Marleen Molenaar op bij Ajax. De vrouwen tak werd in 2012 opgezet. Welke opdracht kreeg Daphne mee bij haar start? Ze graaft in haar geheugen en antwoordt na een tijdje: "Maak Ajax Vrouwen groter. Dat was het. Niks meer en niks minder. Ik ben dat gaan afpellen. Wat is Ajax dan? Wat vinden we belangrijk? Of wat zouden we belangrijk moeten vinden? Wat betekent dat dan voor onze spelers? En wat betekent dat voor de staf en de zichtbaarheid? Ik heb me continu op drie pijlers gericht: de sportieve prestaties, de organisatiestructuur en de commerciële en maatschappelijke waarde. Daar heb ik ook steeds op geacteerd. In mijn rol zie ik mezelf als een verbinder. Ik luister naar wat iemand nodig heeft, ik koppel dat aan waar we als organisatie naartoe willen en dan gaan we het doen. In 2019 speelden we Champions League. ABN/Amro was toen al sponsor van de jeugd en de vrouwen. Iemand zei tegen me: 'Je moet sponsors meevragen naar de wedstrijden in de Champions League.' Goed idee. We speelden tegen Olympique Lyon, in die tijd een absoluut topteam. Het verschil tussen ons budget en dat van hun liep in de miljoenen. De eerste wedstrijd thuis verloren we met 4-0. Uit gingen we eraf 9-0. Ik heb toen gezegd: 'Elk doelpunt staat voor een miljoen verschil in budget.' Toen we daar later verder over spraken heb ik ze gevraagd: 'Wat willen jullie als sponsor. Wat zoek je bij een club?' Zij vroegen mij op hun beurt: 'Wat heb jij nodig?' In mijn beleving zat het gat in de ontwikkeling van jeugdspelers. Spelers werden pas vanaf hun 18e opgepikt door Ajax. Dan heb je de belangrijkste ontwikkelingsjaren al achter de rug. Van daaruit zijn we gaan inzetten op jeugd en het ontwikkelen van jeugdspelers."

TRAININGSPRIKKELS

"Als speelster vond ik dat toentertijd al raar. In Nederland speelde je tot je 17e gemengd. Als je als meisje talent had, ging je op z'n vroegst met 16 jaar naar het CTO in Amsterdam of Eindhoven en kreeg je daar je opleiding. Als je weet dat de sensitieve periode - het moment waarop je lichaam gevoeliger is voor trainingsprikkels op het gebied van snelheid, kracht, wendbaarheid en explosiviteit - volledig overslaat met je jeugdopleiding dan is dat eigenlijk heel raar. Dat moment komt bij meiden nog eerder dan bij jongens. Meiden moet je veel eerder beïnvloeden in hun (voetbal)ontwikkeling, op alle gebieden; cognitief, sociaal emotioneel en dus motorisch. Daar deden we bij Ajax helemaal niks mee. Sterker nog, we deden helemaal niks met opleiden. Dat heeft twee effecten. Eén: Je loopt een enorme achterstand op. Wat dat betreft is het niet anders dan het volgen van een schoolopleiding. Als je niet de middelbare school gaat, kan je ook niet verder leren op het hbo of de universiteit. En twee: als je meiden links laat liggen en je

bedient jongens wel, dan doet dat wat met de eigenwaarde van meiden. Meiden haken dan ook af van je club. Toen we een jeugdteam gingen opzetten, hebben we dat naar beneden doorontwikkeld. We zijn ook trainingsprogramma's gaan aanbieden voor meiden. Dat deden we in de eerste plaats vanuit de gedachte dat we ze vooruit konden helpen. Aan de achterkant zouden ze dan al verder zijn dan wanneer ze helemaal niks zouden hebben. Bovendien zouden die meiden denken: 'Ajax ziet mij ook'. Zo creëer je binding. Dankzij onze sponsor kwam dat in een stroomversnelling."

CAO VROUWENVOETBAL

Een ander wapenfeit is de totstandkoming van de cao Vrouwenvoetbal in 2019. Daphne Koster speelde hierin een belangrijke rol. "Ik heb het beste voor met de club. Als ik denk dat we op bepaalde gebieden kunnen verbeteren, dan ga ik langs bij de afdeling of de mensen die daarmee van doen hebben. Als je een speler een onkostenvergoeding geeft, dan biedt dat geen perspectief. Als club doen we dan niet het beste dat we kunnen doen om het maximale te bereiken. Een speler kan zich niet op de sport focussen en het doet ook iets met je reputatie. Ik wilde onderzoeken hoe wij bij Ajax de positie van speelsters konden verbeteren. Dus ging ik langs bij de afdeling juridische zaken om vragen te stellen en duidelijk te maken wat ik wilde. Daarna heb ik contact gezocht met ProProf. Samen hebben we de meiden meegenomen in het belang van een cao. We hebben uitgelegd dat ze rechten kregen, maar ook plichten."

Na Ajax volgden PSV, FC Twente en Feyenoord. Desgevraagd wil Daphne Koster wel erkennen dat haar inspanningen een positieve invloed hebben gehad op het vrouwenvoetbal in Nederland. "Als je het over dit onderwerp hebt, ja. Vandaag de dag schreeuwt heel de Eredivisie vrouwen om een cao. Maar ook op andere gebieden toont Ajax leiderschap. Het feit dat we in de Champions League spelen bijvoorbeeld. Ik ben een van de mensen die zich daarvoor inzet. Ondertussen zijn we met een heleboel. Het werkt als een olievlék. En ja, we zijn er nog lang niet, maar ik denk dat je er nooit bent. Je hebt altijd een doel waarnaar je streeft. Bij ons is dat de Europese top halen."

OMDENKEN

Dat betekent ook dat je soms impopulaire maatregelen moet nemen. Daphne Koster besloot dat de club na dit seizoen afscheid neemt van coach Suzanne Bakker. In een interview verklaart ze dat Bakker niet de persoon is die de ambitie van Ajax Vrouwen kan waarmaken. Het is een visie die je als manager mag hebben, toch werd ze er kritisch over bevroegd. Hoe heeft ze dat ervaren? "Blijkbaar is het interessant, dus wat dat betreft zijn we op de goede weg." Een knap staaltje omdenken. Ze vervolgt: "Als je besluiten neemt, dan willen mensen weten waarom je dat doet. Prima. Ik ben alleen maar bezig om de beste omstandigheden voor de speelsters te creëren." Vlak voor het ter perse gaan van dit magazine werd bekend dat Hesterine de Reus de nieuwe coach van Ajax Vrouwen wordt. Daphne: "Jawel, het had ook een man kunnen zijn. Het gaat erom dat er balans is. Dat je zoveel mogelijk kwaliteiten

in je team hebt en dat alle beschikbare informatie ook wordt gebruikt. Het is gewoon een puzzel. De trainer, fysiotherapeuten, de manager, dat moet allemaal passen. Het is het mooiste als iedereen elkaar versterkt.”

VOORBEELDGEDRAG

Daphne Koster werd zelf ooit genoemd als mogelijke opvolger van Edwin van der Sar. Wat is daarvan waar? Ze haalt de schouders op. “Het is nooit letterlijk aan mij gevraagd. Het zoemde rond. Nee, mijn handelen is er niet op gericht om in de directie te komen. Ik toon wel leiderschap door te handelen naar onze waarden. Je bent immers wat je doet, dan ben je geloofwaardig en betrouwbaar. Ik wil er wel iets anders over zeggen. Binnen een team gaat het over balans, maar het gaat ook over voorbeeldgedrag. Iedereen kan een voorbeeld zijn voor iemand anders, alleen is de impact bij sommige mensen groter. Als je in de horeca staat bij Ajax dan laat je voorbeeldgedrag zien, maar het heeft minder impact dan wanneer je hoger in de boom zit.

Als ik naar voetbalclubs kijk, in Nederland en in de rest van de wereld, dan zie ik in directiekamers of in besturen niet dat ze vrouwen belangrijk vinden. Ik vraag me af wie in dat mannelijke bestuur kan inzien waarom het belangrijk is om die vrouwelijke sporter of fan te dienen? Ik denk dat het de sport goed zou doen als we met die bril naar besturen en RVC's zouden kijken. Het zou goed zijn als er meer vrouwen aan tafel zouden zitten. En dan gaat het er niet om dat dat er evenveel zijn als mannen, het gaat erom dat ze iets toevoegen. Het is een mooi compliment dat mensen denken dat ik iets zou kunnen toevoegen aan de directie van Ajax, maar in dit grotere verhaal gaat het niet alleen om mij.”

VOLWAARDIGE BELONING

We duiken de actualiteit in. Zoals gezegd kent een aantal clubs een vrouwen-cao, toch zijn er nog profspeelsters die niet rond kunnen komen van hun vergoeding. Onder de strijdkreet ‘betaald voetbal, is betaald worden’ luidden de speelsters uit de Eredivisie onlangs de noodklok. Hun wens? Maatregelen voor een volwaardige beloning voor alle speelsters. Daarmee zijn zij niet alleen geholpen, ook het Nederlandse vrouwenvoetbal gaat erdoor vooruit.

Daphne: “Vanuit het gelijkheidsprincipe moeten mannen en vrouwen gelijk betaald worden. Ik kijk er vanuit een andere kant naar. Ik vind dat je dat als club moet doen omdat je een club bent voor mannen én vrouwen. Je kunt je product alleen maar verbeteren als die meiden zich kunnen focussen op de sport en zich kunnen ontwikkelen. In deze tijd is het nodig dat een club die spelers daarvoor betaalt.

Die verantwoordelijkheid ligt deels bij de clubs, maar de KNVB heeft daar ook een rol in. De bond wil immers dat zoveel mogelijk jongens en meisjes gaan voetballen. Die moet clubs dus wijzen op hun verantwoordelijkheid en op de reden van hun bestaansrecht. Een club heeft bestaansrecht omdat hij inspireert of omdat hij maatschappelijke of commerciële waarde heeft. Wil je je commerciële waarde vergroten dan kun je beter 100% van de bevolking aanspreken in plaats van die 50%. En wil je maatschappelijke impact maken, bedenk dan: doe ik het voor die 50% van de inwoners of doe ik het voor je gehele stad?”

FAMILIECLUB

“Bij mij ga je nat als je zegt ‘we zijn een familieclub’ terwijl je niks met meiden doet. Als je geen vrouwen team hebt, ben je dus geen familieclub. Dat mag, maar zeg dat dan. Als bedrijf of sponsor zou ik daar niet intrappen. Steeds meer vrouwen komen in de directies van bedrijven. Zij bepalen straks waar het geld naartoe gaat. Als club heb je dan nu misschien nog bestaansrecht, maar over tien jaar niet meer. De KNVB kan verschillende tools inzetten. Ik was blij toen de UEFA de licentie-eisen voor deelname aan de Champions League aanscherpte. Een eis was dat alle speelsters een contract moeten hebben. Je ziet dan dat clubs ineens wel dingen kunnen organiseren. Als de UEFA daarop inzet, druppelt dat door naar alle clubs.”

Andere tijden, andere voorwaarden. Had Daphne meer uit haar carrière gehaald als zij in deze tijd had gespeeld? Ze lacht. “Ik zou nu een veel betere speler zijn geweest. Mijn jeugdopleiding was een soort een LOI-cursus. Dat heeft veel van mijn intrinsieke motivatie gevraagd. Daardoor ben ik wel geworden wie ik ben. Als mens ben ik er niet slechter van geworden. Ik ben heel creatief, oplossingsgericht en zelfredzaam. Ik weet hoe ik mijn middelen het beste kan inzetten. De generatie van nu kijkt naar ons: wat ga jij voor me doen? Wij zeggen tegen jeugdspelers: ‘We gaan je ondersteunen, maar je bent zelf ook verantwoordelijk voor je succes.’ Dus ja, lang verhaal kort, onder de huidige omstandigheden was ik een betere speler geweest. Mijn oudste dochter zit ook op voetbal. De jongste moet de zwemles eerst afmaken. Als een van mijn kinderen in mijn voetsporen zou treden zou ik dat niet leuker vinden dan wanneer ze dat niet doen. Ik vind het leuk als ze een teamsport doen, maar als het judo wordt vind ik dat ook prima. Het gaat mij erom dat ze weten wat ze willen en daarvoor gaan. Als je iets wil en je werkt hard, dan is er een kans dat je dat gaat behalen. Dat is het belangrijkste. Vorig jaar heb ik het team van mij dochter een keer in de week training gegeven. Nu probeer ik ze op zaterdag te coachen. Ze spelen gemengd in U10. Nou ja, ‘coachen’... Ik zeg alleen maar wat ze goed doen

en dat ze plezier moeten hebben, meer heb je op die leeftijd niet nodig.”

BEKENDE NEDERLANDER

Naast alle veranderingen in het vrouwenvoetbal, veranderde er nog iets: Daphne Koster werd een bekende Nederlander. Eind 2022 deed ze mee aan *Kamp van Koningsbrugge*, een programma waarin vijftien Nederlanders worden getest op hun commando-vaardigheden. Daphne haalde met twee anderen de eindstreep. In het dagelijks leven wordt ze tegenwoordig regelmatig herkend.

“Ach ja, dat is een leuke bijkomstigheid. Als mensen daarom vragen, ga ik met ze op de foto. Ik ben heel dankbaar dat ik met zo weinig iemand blij kan maken. Als meisje wilde ik ook met bekende Nederlanders op de foto. En het is ook niet zo dat als ik word lastiggevallen als ik ergens zit te eten. Het is heel overzichtelijk. Het is mooi dat de sport zich heeft ontwikkeld en dat ik als onderdeel daarvan word herkend. Voor meiden is een leven als profvoetballer nu een realistische droom waar ze naartoe kunnen werken. Ik had posters van Edgar Davids en Dennis Bergkamp aan de muur hangen. Ik wist dat ik nooit in dat grote, volle stadion kon spelen, toch droomde ik ervan. Ik vind het mooi dat als we bij ons thuis voetbal kijken op tv, mijn dochters vragen: ‘Kijken we de mannen of de vrouwen?’ Dat was vijftien jaar geleden geen normale vraag.”

DIVERSITEIT

Als het aan Daphne Koster ligt, moeten er op korte termijn twee zaken veranderen om een volgende stap te zetten in het vrouwenvoetbal. De opleiding voor meisjes in het voetbal moet verbeteren en er moet meer diversiteit komen in besturen van clubs. Niet alleen meer vrouwen, ook mensen van kleur. Daphne maakt ook deel uit van de Commissie Mijnaal. Deze commissie is opgezet om de KNVB en de Rijksoverheid te ondersteunen bij het bestrijden van racisme en discriminatie, en het bevorderen van inclusiviteit in het voetbal. “Diversiteit zorgt voor meer kwaliteit. Je brengt tenslotte kennis in vanuit andere hoeken en andere culturen. Het lijkt erop of we liever kiezen voor mensen bij wie we ons vertrouwd voelen. Mensen met wie we kunnen lezen en schrijven, maar dat levert niet altijd iets goeds op. Dat soort keuzes is ook ingegeven door angst. Mensen zijn bang om hun positie kwijt te raken aan iemand die het beter weet. Ikzelf verzamel het liefst zoveel mogelijk mensen om me heen die het beter weten. Neem nu zoiets als performance. Daar weet ik wel wat van, maar ik haal liever een specialist binnen die alles weet. Op basis van zijn kennis kan ik een beslissing nemen. Daar zit mijn kracht. Ik ben hier niet om iedereen te vertellen wat ze moeten doen.”

*"BIJ MIJ GA JE NAT ALS
JE ZEGT 'WE ZIJN EEN
FAMILIECLUB',
TERWIJL JE NIKS MET
MEIDEN DOET"*

25 JAAR

PROPROF,

25 JAAR PROCEDURES

Al 25 jaar streeft ProProf naar het verbeteren van de rechtspositie van Nederlandse voetballers. Bijna net zo lang proberen wij daar namens spelers en als sparringpartner van ProProf een bijdrage aan te leveren. In die 25 jaar hebben wij interessante zaken behandeld. De zaken die ons het meest zijn bijgebleven zijn die van Tim Bakens en Gertjan Tamerus. Ook is er op juridisch gebied veel veranderd, maar de voetbalwereld blijkt ook wat betreft de wijzigingen opportunistisch.

Jordi Rosendahl

Frank ter Huurne

De zaak van Tim Bakens ging over een mogelijke transfer van RKC naar Heracles Almelo. In het contract tussen Bakens en RKC was een bepaling opgenomen dat de speler aan het einde van een seizoen het contract tussentijds kon beëindigen, onder betaling van een vergoeding aan RKC. RKC vroeg €650.000, maar dit bedrag stond in geen verhouding tot het salaris van Bakens en de resterende duur van het contract. Ook zou de transfer een sportieve verbetering zijn. RKC speelde destijds in de Jupiler League en Heracles in de Eredivisie. De arbitragecommissie stelde Bakens in het gelijk en bepaalde de vergoeding naar billijkheid, namelijk €400.000. Daarbij had de commissie een aantal aspecten laten meewegen: het huidige en toekomstige salaris van Bakens, de resterende contractduur, de tijd dat Bakens bij RKC had gespeeld, de bijdrage die RKC had geleverd aan de ontwikkeling van Bakens en het feit dat RKC nog maar weinig tijd had om een vervanger aan te trekken. Hoewel Bakens de procedure had gewonnen, bleek het een pyrrus-overwinning: Heracles zag na de uitspraak af van Bakens. De club wilde niet €400.000 betalen voor een speler in de Eerste Divisie waarvan het contract over tien maanden zou aflopen.

No play, no pay

De zaak van Gertjan Tamerus is haast niet te geloven. Eerder deed hij zijn verhaal in ProProf Magazine #24. Gertjan kreeg een aanbod om bij FC Trikala in Griekenland te gaan spelen. Hij ging niet over één nacht ijs en vloog daarheen. Hij bezocht het stadion, het trainingscomplex, bezichtigde huizen en kon een auto uitkiezen. Nadat hij het over de financiële voorwaarden eens was geworden, vloog hij voorafgaand aan het nieuwe seizoen met zijn gezin naar Griekenland. Al snel bleek dat het stadion en het trainingscomplex waar hij was rondgeleid van een andere club was. Hij werd ondergebracht in een klein appartement en ging dagelijks met de taxi naar de training. Nadat hij op het hobbelige en stoffige trainingsveld een blessure opliep zei de voorzitter, zoals in die contreien vaker voorkwam: "No play, no pay". Uiteindelijk is Gertjan na een lange procedure bij de Dispute Resolution Chamber, de arbitragecommissie van FIFA, in het gelijk gesteld. Ook dat bleek een pyrrusoverwinning, want voordat de vordering kon worden geïncasseerd werd FC Trikala opgeheven.

25 jaar wijzigingen

Op juridisch gebied is er de afgelopen 25 jaar veel veranderd. Meest in het oog springen de diverse procedures die spelers bij de arbitragecommissie van de KNVB aanspanden om een overgang naar een andere club te forceren. Voorbeelden zijn naast Tim Bakens de gebroeders De Boer, Luis Suárez, Afonso Alves, Georgios Samaras en Bas Dost. Vaak zijn deze procedures niet succesvol, omdat niet snel wordt aangenomen dat sprake is van zowel een financiële als sportieve positieverbetering.

Protected period

Een andere reeks uitspraken die veel stof deed opwaaien ging over de mogelijkheid voor spelers om na de 'protected period' van drie jaar (twee jaar bij een speler van 28 jaar of ouder) eenzijdig op te zeggen, waarbij zij slechts de restwaarde van hun contract verschuldigd waren. Andrew Webster deed dit als eerste en maakte voor zichzelf een overstap van Hearts of Midlothian naar Wigan FC mogelijk voor een bedrag van £150.000, in plaats van de door Hearts of Midlothian gevraagde transfersom van £5.000.000.

Just cause

Ook werd er veel geprocedeerd over de mogelijkheid van spelers om hun arbeidsovereenkomst op te zeggen indien zich een 'just cause', een gewichtige reden, voordoet. Een just cause doet zich bijvoorbeeld voor als een speler gedurende drie maanden (of twee maanden met bijkomende omstandigheden) geen salaris ontvangt. Verschillende Nederlandse spelers hebben daar een beroep op moeten doen terwijl zij in het buitenland speelden.

Opleidingskosten

Andere opzienbarende ontwikkelingen waren de goedkeuring van de eenzijdige verlengingsoptie door de arbitragecommissie van de KNVB in 2004. De verlengingsoptie is niet meer weg te denken uit de spelerscontracten maar staat, naar onze mening, anno 2024 nog altijd op gespannen voet met het arbeidsrecht. In de zaak Bernard bij het Europese Hof van Justitie werd een bom gelegd onder het opleidings- en solidariteitsprincipe van FIFA. Op basis daarvan dragen clubs bij transfers een forfaitair bedrag af aan de clubs die de speler hebben opgeleid. Volgens het Europese Hof van Justitie diende het echter te gaan om een vergoeding van de daadwerkelijke opleidingskosten. Bijzonder genoeg heeft dit weinig opvolging gehad binnen de voetballerij.

Opportunistisch

Gelukkig blijkt de voetbalwereld ook op juridisch gebied opportunistisch. In 1995 werd de beroepsgroep van de spelersmakelaars gereguleerd en werd (onder andere) het met positief gevolg afleggen van een (mondeling) examen verplicht gesteld voor het verkrijgen van een FIFA-licentie. In 2001 en 2008 werd het licentiesysteem aangepast en werd het mondelinge examen onder andere vervangen door een schriftelijk examen.

In 2009 werden onderzoeken gepubliceerd over (vermeende) excessen binnen de spelersmakelaardij, tegelijkertijd zorgden die (vermeende) excessen voor een groot aantal geschillen en nam de druk op de arbitragecommissies bij FIFA sterk toe. In de jaren daarna werd voor het eerst gesproken over het afschaffen van het licentiesysteem voor makelaars, zodat zij niet langer onder de FIFA-vlag zouden vallen. Gevreesd werd voor wildwestpraktijken, desondanks trad in 2015 de Regulations on Working with Intermediaries in werking en waarmee (onder andere) het licentiesysteem voor spelersmakelaars werd afgeschaft.

De vrees voor wildwestpraktijken werd in de praktijk (deels) bewaarheid. FIFA besloot daarom opnieuw in te grijpen en introduceerde in 2023 opnieuw het examen voor spelersmakelaars. Het kan verkeren, maar reglementair zijn de spelersmakelaars weer terug bij af.

Over 25 jaar

Laat overigens duidelijk zijn dat wij voorstander zijn van een goede regulering van het beroep spelersmakelaars, zowel in het belang van de spelers als dat van de makelaars. Helaas lijkt dat ook nu weer onvoldoende gewaarborgd, maar dat is wellicht iets voor een volgende terugblik. Over 25 jaar.

Mocht je naar aanleiding van dit stuk vragen hebben over dit onderwerp of andere juridische zaken, dan kun je je altijd terecht bij ProProf of de auteurs van dit artikel. Jordi Rosendahl en Frank ter Huurne zijn werkzaam bij Lexence advocaten & notarissen in Amsterdam en gespecialiseerd in arbeidsrecht.

FRANK TER HUURNE

+31 61 0960 633
f.ter.huurne@lexence.com

JORDI ROSENDAHL

+31 65 1762 726
J.Rosendahl@lexence.com

PSYCHOLOOG DAVY MELISSEN COACHT TOPSPORTERS

“VEEL MENTALE PROBLEMEN ZIJN PRIMA TE BEHANDELEN”

Enkele voetballers traden de afgelopen jaren naar buiten met hun psychische klachten, maar het blijft een onderwerp dat maar moeilijk uit de taboesfeer komt. Dat ziet ook GZ-psycholoog Davy Melissen (42) van Reflektor Coaching. Na jarenlange ervaring onder meer in tbs-klinieken, richt de Brabander zich op het mentaal coachen van topsporters.

In huize Melissen ligt een oude VI op de keukentafel met daarin een indrukwekkend verhaal over Dragan Thijssens. De voormalige voorstopper van FC Eindhoven die is getroffen door de spierziekte ALS. “Dragan is een goede vriend van mij,” zegt Melissen. “Eigenlijk is hij ook de aanleiding voor de oprichting van mijn bedrijf. Dragan verloor op jonge leeftijd zijn broer, ook aan een spierziekte. Een jaar later overleed plots zijn vader. In die periode heeft hij veel te weinig psychologische begeleiding gehad. Dragan werd een beetje destructief. Hij was recalcitrant en dolende. Puur omdat hij geen uiting kon geven aan zijn gevoel. Bij de club kon hij zijn verhaal niet kwijt.

Het betaald voetbal staat bekend als een machowereldje. Dat erkende hij achteraf ook. Dragan ging mee in de sfeer: niet zeuren, gewoon doorgaan. Doordat zijn psychische kwetsbaarheid op dat moment niet is behandeld, verloor hij het plezier in voetbal. Daardoor heeft hij er niet kunnen uithalen wat erin zat. Niet dat Dragan het Nederlands elftal zou hebben gehaald, maar feit is wel dat hij zijn talent jarenlang niet optimaal heeft kunnen benutten. Voor mij is dat verhaal de inspiratiebron geweest om een onderneming te beginnen die zich bezighoudt met het coachen van topsporters.”

AFGESERVEERD

“Voor mijn opleiding als psychotherapeut moest ik zelf vijftig uur in therapie. Dat was behoorlijk confronterend. Het heeft me nog meer gesterkt in het idee dat je jezelf goed moet kennen, wil je goed functioneren in een groep en wil je onder druk optimaal presteren. Ik heb in mijn jeugd zelf ondervonden dat er weinig aandacht is voor het psychisch welzijn van de sporter. Zelf ben ik ook talent geweest en werd ik als jonge puber meermalen gescout door een betaaldvoetbalorganisatie. Waar ik mezelf na afwijzingen troostte door te denken dat ik niet goed genoeg was, ben ik later ook gaan denken dat ik gewoon te zenuwachtig was en teveel onder de indruk was van de setting en concurrentie. Ik belandde in de kleedkamer van de club, zat in officieel clubtenu en zag allemaal jongetjes die veel meer trucjes konden. Daar werd ik onzeker van, maar daar was toen geen enkele aandacht voor. Hoewel ik voor mijn gevoel nog best goed speelde, werd ik zonder uitleg afgeserveerd. Met alle ervaring die ik in de laatste jaren heb opgedaan, denk ik nu iets te kunnen bijdragen aan een onderwerp dat me al heel lang bezighoudt: het doorbreken van een taboe in de topsport.”

FAALANGST EN PANIEKAANVALLEN

Eerder maakte 46-voudig international Gregory van der Wiel op zijn website bekend dat hij kampte met angst- en paniekaanvallen. Vervolgens kwamen meer spelers naar buiten met hun mentale problemen. Ricardo Kishna vertelde over zijn depressie en Willem Janssen over faalangst. Ook traden spelers als Ruud Boymans, Darren Rosheuvel en Lorenzo Ebecilio naar buiten met mentale problemen.

ONDERGESCHOVEN ONDERWERP

Melissen: “Het mooiste vond ik nog dat Noa Lang in een interview aangaf dat hij preventief naar een psycholoog gaat om zichzelf scherp en mentaal gezond te houden. Lang was eerst sceptisch, maar had in zijn jeugd toch best wat meegemaakt. Het is heus niet zo dat hij iedere dag met een psycholoog aan tafel zit, maar wel af en toe. Niet alleen op slechte momenten, maar ook op de goede. Het helpt hem om zijn hoofd koel te houden en het plezier te behouden. Dat is precies de kern waar het om draait. Zijn verhaal vond ik een uitzondering, want als spelers al naar buiten komen, gaat het vaak om oudere spelers die al onafhankelijker zijn en hun carrière grotendeels achter de rug hebben. Het verbaast mij dat in zo’n professioneel georganiseerde bedrijfstak voor dit onderwerp zo weinig aandacht was. In de jaren tachtig had je wel haptonoom Ted Troost die de spelers van het Nederlands elftal behandelde, maar hoe heeft de mentale begeleiding zich in de decennia erna ontwikkeld? Uit een gesprek met een psycholoog bij PSV begreep ik dat het in de jeugd wel meer aandacht krijgt, maar dat de eerste twee elftallen dit vaak zelf oplossen. Het blijft ad hoc, zowel bij spelers als clubs. Dat is best opmerkelijk. Conditie, voeding en zelfs slaap, alles wordt bijgehouden en gemeten. Alles wat met de fysieke gesteldheid te maken heeft, heeft

“IK WIL EEN TABOE IN DE TOPSPORT DOORBREKEN”

zich doorontwikkeld, maar psychologische zorg blijft een ondergeschoven onderwerp. Het lijkt erop dat praten over gevoel en je mentale welzijn als zwakte wordt gezien.”

ZWAKKELING

In de loop der jaren is het wel steeds normaler dat clubs een sportpsycholoog inschakelen waar spelers gebruik van kunnen maken. “Dat hoor ik ook van spelers, maar ik vraag me dan wel af hoe onafhankelijk zo’n vertrouwenspersoon is. Wat ik vaak begrijp, is dat clubs werken met een psycholoog die dan net als de clubarts de trainer adviseert of een speler mentaal fit genoeg is om te worden opgesteld. Ik ben bang dat dit juist averechts werkt. Een voetballer brengt vaak juist niet zijn mentale problemen naar voren, als hij vreest dat dit hem bijvoorbeeld zijn basisplaats kost. Ze vrezen te worden gezien als zwakking. Misschien stelt de trainer dan een ander op. Het is een hard wereldje en voordat je het weet heb je een stempel. Na elke mindere wedstrijd is dan al snel het verhaal: ‘Is hij mentaal wel sterk genoeg om te slagen in de voetballerij?’ Terwijl niemand zich hoeft te schamen voor spanningen, faalangst of paniekaanvallen. Zoveel mensen hebben daar last van, dus voetballers ook. Ik kan me alleen voorstellen dat je dit binnen een club, waar je elke dag de concurrentie moet aangaan, niet zomaar op tafel gooit. Het is verstandiger als een speler deze begeleiding bij een onafhankelijke specialist zoekt.”

OPVRETEN

Vaak is het probleem dat mensen pas in behandeling komen als ze zichzelf allang aan het opvreten zijn. Ik zou mezelf de volgende vragen stellen: Heb je last van faalangst rond sportwedstrijden? Ben je vooraf zo misselijk van de zenuwen dat je voor de wedstrijd moet overgeven? Blijf je tijdens wedstrijden hangen in ge-

miste kansen en verkeerde beslissingen? Heb je behoefte aan professionele steun omdat je bijvoorbeeld steeds blessures hebt, in scheiding ligt, een naaste ziek is of zelfs recent is overleden? Heb je coaching nodig om beter te kunnen omgaan met de lastige dynamiek in het team? Ken jij jezelf goed of ben je alleen nog maar die topsporter, die wordt geleefd door belangen, extreem hoge druk en verwachtingen? Wil je jezelf beter leren kennen, zodat je je beter kan verhouden tot jezelf, je naasten, je tegenstander, de coach, technische staf, media en publiek? Wil je beter leren omgaan met teleurstellingen? Als op een van deze vragen het antwoord ‘ja’ is, zou een speler geholpen kunnen zijn bij een professionele coach.”

VAN KWAAD TOT ERGER

Hij vervolgt: “Mentale klachten gaan niet vanzelf weg. Zie het maar als een blessure waar je te lang mee doorloopt. Het gaat van kwaad tot erger. Jezelf kwetsbaar opstellen tegenover een professionele coach op het moment dat je mentaal nog gezond bent, is een groot goed dat zou moeten worden gestimuleerd zeker in een wereld met zulke zware groepsprocessen en zulke grote financiële belangen. Veel problemen zijn gewoon prima te behandelen met coaching en gesprekken,” aldus de psycholoog die afstudeerde aan de Universiteit van Tilburg en ook angstcoach is bij een tandartspraktijk. “Neem faalangst en spanningen waar Willem Janssen het over had. Dat is iets wat heel veel voorkomt, maar wat net als vlieg angst bijvoorbeeld goed te behandelen is. Het is zonde dat daar in het betaald voetbal weinig aan wordt gedaan, want zowel spelers als clubs zijn gebaat bij spelers die echt goed in hun vel zitten.

SPELPLEZIER

“Prestatiedruk is natuurlijk iets wat in de topsport nog meer speelt dan in de rest van

de maatschappij. Er zijn recent opvallende voorbeelden geweest van sterren die ineens stopten. Tom Dumoulin als potentiële Tour de France-winnaar. Turnster Simone Biles die zich vlak voor de olympische finale terugtrok. Dat is best schokkend. Dit gaat over de absolute top, maar hoeveel van dit soort problemen zouden er dan niet spelen bij sporters die minder aandacht krijgen? Ik ben het eens met sportpsycholoog Tim Koning, die samen met Michiel van Schagen het boek *De Talentformule* schreef. Zijn stelling is dat spelplezier het vergeten talentkenmerk is. Daar ben ik het volledig mee eens. Sporters lopen vast als ze alleen nog nastreven wat hun familie of de buitenwacht wenst. Dat is coachbaar. Met de juiste begeleiding kan je ervoor zorgen dat ze plezier houden in hun carrière. Bij een goede connectie tussen lijf en hoofd heb je een grotere kans dat je geen klachten krijgt. Delen van gevoel geneest en maakt groei mogelijk. Dankzij de eerste sporters die openlijk over hun mentale welzijn praten, is nu een begin gemaakt met de onderkenning hiervan, maar we zijn er nog lang niet.”

Hoe is Davy Melissen te bereiken?

Reflektor Psychotherapie&Coaching
Telefoon: 0614190723
E-mail: DavyReflektor@outlook.com
www.reflektor.biz

HET NIEUWS BEKEKEN DOOR... ESHLEY BAKKER

"ANDRIES JONKER MAG ME GISTEREN BELLEN"

Eshley Bakker verruilde afgelopen zomer Ajax voor FC Utrecht.

Ze vond er snel haar draai en leerde ook andere kanten van zichzelf kennen. "Ik heb geleerd de leiding te pakken. Van nature ligt dat mij niet." Eshly is sterker dan ooit en klaar voor een come-back in het Nederlands team. Samen bespreken we het laatste voetbalnieuws.

VOETBALSTER BAKKER VERRUILT AJAX VOOR FC UTRECHT

Voetbalster Eshly Bakker verruilt Ajax voor FC Utrecht, dat terugkeert in de Eredivisie. De 30-jarige aanvalster, die 220 duels speelde voor de Amsterdamse club, heeft voor twee jaar getekend in Utrecht. Ze wilde haar contract bij Ajax niet verlengen.

(Bron: NOS Voetbal, 19 juni 2023)

Eshly Bakker: "Ik denk dat dat voor velen als een verrassing kwam. In totaal heb ik negen seizoenen bij Ajax gespeeld. Daar kwam ik in een soort cyclus terecht. De laatste vier jaar had ik het gevoel dat ik elk seizoen opnieuw moest beginnen. In de tweede helft van het seizoen was ik vaste basisspeler, maar na de zomer vakantie begon ik weer achteraan en zat ik op de bank. Ik ben niet vies van een beetje concurrentie, maar na drie seizoenen dit patroon vroeg ik me af: is dit nog wat ik wil? De timing was lastig. Einde seizoen speelde ik weer veel en we waren natuurlijk kampioen geworden. Uiteindelijk heb ik besloten om de overstap naar Utrecht te maken. Nee, ik ben hier zeker niet aan het afbouwen. Ik barst nog van de ambitie en ik wil juist veel spelen en van waarde zijn voor het team. Bij Utrecht ben ik tweede aanvoerder. Nu Liza van der Most geblesseerd is, schuift de band automatisch door naar mij. Dat is ook een leuk proces. Ik vind het leuk om meiden iets mee te geven; technisch, tactisch, een slimheidje in de wedstrijd. Het liefst laat ik het zien met mijn voeten, maar dit seizoen heb ik ook geleerd om de leiding te pakken. Dat ligt mij van nature niet, maar daar ben ik wel heel comfortabel in geworden. En misschien zat het er wel altijd in, maar komt het er nu uit door de omgeving waarin ik zit."

EREDIVISIESPEELSTERS IN OPSTAND: 'WE VRAGEN GEEN MILJOENEN, MAAR MINIMUMLOON'

De speelsters in de Vrouwen Eredivisie luiden de noodklok over de slechte betaling van voetbalsters in Nederland. In een gezamenlijk statement roepen ze de KNVB, de clubs en de sponsors op om daar iets aan te doen.

(Bron: NOS.nl, 22 maart 2024)

"De afgelopen tijd hebben we met de gehele Eredivisie hieraan gewerkt. Ik denk dat wij een valse start hebben gehad, nu willen we een inhaalslag maken. Ik wil het vrouwenvoetbal niet vergelijken met de mannen, maar ik kijk wel: waar hadden we gestaan als er andere keuzes waren gemaakt bij de KNVB en bij de clubs? Engeland heeft zeven jaar geleden een grote sponsor aan de competitie gekoppeld, dat is nu de beste competitie in de wereld. Met relatief weinig geld kan je grote stappen zetten. Je hebt bij de clubs natuurlijk ook mensen nodig die de meerwaarde en de potentie zien. Nu levert het misschien nog niks op, maar het kan wel. Je moet eerst investeren en dan gaat het geld opleveren. Wat dat betreft is de competitie te vergelijken met een startup. Het probleem is dat meiden naast het voetbal moeten werken. Dat betekent dat ze niet de beste keuzes kunnen maken voor zichzelf als voetballer. Sommigen werken er 20 tot 28 uur naast, omdat ze nu eenmaal de rekeningen moeten betalen. Zo krijgen ze onvoldoende rust en lopen ze het risico op blessures. Ik kan leven van het voetbal, maar sinds kort heb ik er ook een baan bij. Gewoon omdat ik het leuk vind. Ik werk acht uur per week in de marketing voor *De Ontwikkelstudio*. We begeleiden topsporters tijdens en na hun sportieve carrière. Ik krijg de kans me hier ook

op andere gebieden te ontwikkelen. Ik denk dat het aanscherpen van de licentie-eisen een stap in de goede richting zou zijn. In Engeland hebben ze dat destijds ook gedaan. Het komt erop neer dat elke speler een contract heeft en dat er ondersteuning is op de club, bijvoorbeeld in de vorm van fysiotherapie en dergelijke. Als een club dat niet wil of kan opbrengen, dan krijgen ze geen licentie.

Ik doe aan de actie mee voor de meiden die niet van het voetbal kunnen leven. Als de competitie beter wordt, maakt dat mij ook beter. Tijdens mijn eerste periode bij Ajax wilde ik graag uit huis, maar dat kon ik niet betalen.

In mijn tweede periode werd de professionalisering ingezet en werden er afspraken gemaakt in een cao. Ik vond dat supergoed van Ajax. Er kwam een minimumloon, daarvoor moesten we wel meer trainen en meer op de club zijn. Dat was precies wat we wilden. Heerlijk. Als klein meisje riep ik wel dat ik profvoetballer wilde worden, maar dat was toen nog geen realiteit. Ik mocht eerst niet eens op voetbal van mijn ouders. Ik heb eerst op atletiek en dansen gezeten. Ondertussen spitte ik alle voetbalbladen door. Ik knipte de logo's uit en plakte die in een schrift. Voor ik naar Ajax ging, heb ik nog een jaar bij ADO gespeeld. Als je dat vergelijkt met hoe het nu gaat, is dat een wereld van verschil. Ik speelde voor een reiskostenvergoeding. Als ik ging trainen was ik twee uur onderweg. Er was nog weinig kennis over hoe je het beste uit jezelf kunt halen. Daarin ben ik zelf ook veranderd. Toch had ik die tijd niet willen missen."

“IK WAS TE BESCHIEDEN VOOR WAT IK KON”

SPAANS OM EIST 2,5 JAAR CEL TEGEN OUD-BONDSVOORZITTER RUBIALES VOOR KUS OP WK

Het Spaanse Openbaar Ministerie heeft een celstraf van 2,5 jaar geëist tegen Luis Rubiales voor zijn veelbesproken kus aan speelster Jennifer Hermoso. De oud-voorzitter van de Spaanse voetbalbond wordt verdacht van dwang. Al eerder bleek dat de controversiële kus tijdens de medaille-uitreiking van het WK op 20 augustus 'non-consensueel' was.

(Bron: Nu.nl, 27 maart 2024)

“Ik wist dat nog niet. Ik vind dat wel heftig. Ik ken de ins en outs niet, dus daarom vind ik het moeilijk om mijn mening te geven over de inhoud. De straf klinkt zwaar, maar ik heb geen zicht op wat er zich allemaal op de achtergrond heeft afgespeeld.

Wat hij heeft gedaan, kan natuurlijk niet. Met name dat hij daarna Hermoso en haar naasten onder druk heeft gezet is erg fout. Ik denk dat we veel meer moeten inzoomen op algemene normen en waarden en de vraag hoe gaan we met elkaar om? Deze acties zijn niet gepast, nergens niet. Daarnaast overschaduwde het de WK-winst van Spanje enorm. Als man doe je gewoon niet iets wat een vrouw niet wil. Klaar.”

TRANEN BIJ ORANJE LEEUWINNEN NA MISLOPEN OLYMPISCHE SPELEN

Bij Daniëlle van de Donk (32) kwam het besef binnen dat ze geen wereldkampioene zal worden, terwijl Sherida Spitse (33) zich realiseerde dat ze hoogstwaarschijnlijk geen Olympische Spelen op haar palmares krijgt. Dat Duitsland zeer verdiend met het laatste Europese olympische ticket aan de haal ging, betekent ook het begin van het afscheid van een topgeneratie.

(Bron: AD.nl, 29 februari 2024)

“Het is volgens mij het eerste toernooi in lange tijd dat ze niet gaan spelen. Dat lijkt me gek omdat je elke zomer een toernooi hebt gehad. Maar misschien is het ook wel goed om een keer niet weer vijf, zes weken van huis te zijn. Fysiek en mentaal geeft het rust. Dat noemen we dan maar een geluk bij een ongeluk, want natuurlijk wilden ze erbij zijn.

Zelf ben ik veertien keer uitgekomen voor Oranje. Alles bij elkaar

heb ik er ongeveer twee jaar bij gezeten. Vlak voor het WK in Canada en voor het EK in Nederland viel ik af. Dat was supermoeilijk. Het deed veel met me. Ik denk dat ik in die tijd te bescheiden was voor wat ik kon. Het kostte me teveel tijd om comfortabel te worden op het veld. Ondertussen is er veel veranderd. Ik weet van mezelf dat ik 100% de kwaliteiten

heb om deel uit te kunnen maken van Oranje. Ik ben fysiek en mentaal top, en ik heb meer ervaring dan destijds. Het is nog steeds mijn droom, dus Andries Jonker mag me gisteren bellen. Ik weet nog heel goed toen ik voor het eerst werd opgeroepen. Ik was eigenlijk pas weer een half jaar aan het spelen na mijn knieblessure. Ik had het plezier weer teruggevonden. Ik was bij de fysio op de club en die zei dat ik even bij de trainer op kantoor moest komen. Die vertelde dat ik was uitgenodigd voor een trainingsstage. Ik debuteerde in 2014 tegen Griekenland, en toen scoorde ik ook. Dat was echt een mooi moment.”

AJAX VROUWEN NEMEN MET OPGEHEVEN HOOFD AFSCHIED VAN DE CHAMPIONS LEAGUE

De Ajax Vrouwen hebben een gelijkspel overgehouden aan de return met Chelsea in de kwartfinales van de Champions League (1-1). De Amsterdammers kregen nog kansen op de overwinning, maar moeten door het resultaat over twee wedstrijden toch afzwaaien van een mooie Europese campagne.

(Bron: VI, 27 maart 2024)

“De wedstrijd tegen Chelsea heb ik niet gekeken, maar andere wedstrijden wel. Ik ben zelfs in de Arena geweest voor de wedstrijd tegen Bayern München. Ze hebben het echt goed gedaan en het is iets om trots op te zijn. Als Ajax en Nederland laten ze zien dat de stap naar de top helemaal niet zo groot is.

Zelf heb ik met FC Twente in de Champions League gespeeld. We wonnen van Sparta Praag en mochten toen tegen Barcelona. We speelden in het Mini Estadi. Dat vergeet je nooit meer. Natuurlijk had het me supermooi geleken om dat avontuur met Ajax aan te gaan, maar ik kijk daar niet met ‘fomo’ naar.

Na mijn jaar bij Twente, ging ik in Duisburg spelen. Op het eerste gezicht lag de Duitse competitie mij niet zo. Veel vliegen, hard ploegen. Ik ben meer een creatieve, intuïtieve speler. Maar de gesprekken waren goed en Duisburg – Amsterdam was te doen, dus tekende ik een contract. Ik had het goed naar mijn zin tot ik geblesseerd raakte. Ik overstrekte mijn ‘goede’ knie. Ze dachten lange tijd dat ik kraakbeenschade had en daar werd de revalidatie op afgestemd. Elke keer als ik getraind had, had ik pijn en moest ik weer rust nemen. Ik heb maanden met mijn ziel onder mijn arm gelopen. Toen werd de trainer ook nog eens ontslagen.

Bij een second opinion bleek dat ik een scheurtje in het vetlichaam van Hoffa had. Na acht maanden kon ik weer pijnvrij spelen. Ondertussen had ik besloten dat ik niet meer in Duitsland wilde spelen, omdat ik er niet gelukkig was. Ik heb een zaakwaarnemer in de arm genomen en die heeft mij weer bij Ajax gebracht. Toch kijk ik met veel plezier terug op het avontuur in Duitsland. Dat het niet goed liep, heeft vooral met mijn blessure te maken.”

ORANJE-VOETBALSTERS KOMEN MET STATEMENT TEGEN OVERBELASTING: 'GAAT OM GEZONDHEID'

Andries Jonker heeft aangekondigd dat de speelsters van het Nederlands elftal met een statement zullen komen tegen overbelasting van topvoetbalsters. Bondscoach Jonker zegt in aanloop naar dat Nations League-duel tegen Spanje andermaal dat het zo niet verder kan.

De volle speelkalender is professionele voetbalsters al een paar jaar een doorn in het oog. Zo was de kritiek op de UEFA groot toen het de Nations League voor vrouwen invoerde. Ook in het clubvoetbal worden steeds meer wedstrijden afgewerkt.

(Bron: NOS.nl, 15 februari 2024)

“Het is goed dat daar aandacht voor wordt gevraagd. Voor de mannen is het al zwaar, maar vrouwenlichamen zijn ook nog eens anders. In het vrouwenvoetbal barst het van de kruisbandblessures. Het is echt verschrikkelijk voor een speelster om dat mee te maken. Van mijn 17e tot en met 20e heb ik met een zware knieblessure gelopen. Mijn knieschijf ging steeds uit de kom. In totaal is dat vijf keer gebeurd. In die tijd zei ik voor de grap ook wel eens: ‘Ik zit op revalideren’. Maar het was natuurlijk helemaal niet grappig. Ik kreeg ook angst in het dagelijks leven. Als ik een korte draai maakte dan voelde ik het. Toen ik bij Ajax zat, ben ik geopereerd. De arts zei toen: ‘Het is een wonder dat je zover bent gekomen.’ Bij de operatie werd het bandje dat de knieschijf op zijn plek houdt hersteld. Dat was nog nooit gedaan bij een topsporter. Het was ook niet duidelijk of ik ooit weer op mijn oude niveau zou terugkomen. Uiteindelijk is het de beste keuze van mijn leven geweest. Daarna heb ik er nooit meer last van gehad.”

TRANEN BIJ FC UTRECHT-SPEELSTER ESHLY BAKKER NA SPANDOEK VAN TWEELINGZUS: 'WIL JE MIJN GETUIGE ZIJN?'

Een emotioneel momenteel voor Eshly Bakker na afloop van het duel FC Utrecht – Ajax in de Azerion eredivisie voor vrouwen. De speelster van de thuisploeg liet de tranen de vrije loop, nadat haar tweelingzus een spandoek tevoorschijn met de tekst: ‘Eshly, wil jij mijn getuige zijn’.

(Bron: AD.nl, 10 maart 2024)

“Mijn zus gaat 15 juni trouwen. Dat wist ik natuurlijk wel, maar ik had er helemaal niet over nagedacht dat ze een getuige moest kiezen. Ik was bij mijn moeder en die zei: ‘Je komt niet ineens weer binnen hè?’ Ik vermoedde dat ze een spandoek aan het maken waren met ‘Hup Eshly’ ofzo. Toen ik op het veld stond, had ik eerst niet eens door, maar zodra ik het zag, brak ik echt. Lyndi is mijn tweelingzus. Afgelopen tijd hebben we allebei wat dingetjes gehad, zonder daar al te diep op in te gaan. Normaal ben ik niet zo emotioneel en zij ook niet, maar dit deed me heel veel. Hoewel we tweeling zijn, zijn we heel erg verschillend. Om te beginnen qua uiterlijk. Zij heeft groene ogen en blond haar en ze is ook langer. Maar we hebben ook andere interesses. Zij heeft wel gevoetbald, maar was toch meer een meisjesmeisje. Zij is ook directeur dan ik. Ze woont in Antwerpen en werkt in de finance. We weten van elkaar dat we heel anders zijn, maar we houden wel heel veel van elkaar.

We hebben een vrije jeugd gehad. Onze ouders hadden een tuincentrum en wij woonden ook op dat terrein. Kinderen vonden het altijd leuk om bij ons te spelen, ook omdat er veel mocht. Het was een fijne jeugd. Helaas zijn mijn ouders gescheiden toen ik in Duitsland zat. Dat was echt een klap. Ik zag het niet aankomen. Inmiddels zijn ze allebei weer erg gelukkig.

Mijn talent voor balsporten moet van mijn moeder komen. Zij heeft altijd gehandbald en had graag gezien dat ik dat ook ging doen. Ik denk dat ik dat ook goed had gekund, maar ik wilde voetballen. Volgens de overlevering zei mijn vader bij onze geboorte: ‘Yes, twee meisjes. Gelukkig geen voetbal.’ Nou, dat liep even anders. Mijn vader vindt voetbal nog steeds niks, al vindt hij het wel leuk om mij te zien spelen. Mijn moeder is helemaal om.

Mijn ouders hebben altijd geprobeerd een balans te vinden tussen mijn voetbal en de bezigheden van mijn zus. Ik denk dat het voor veel gezinnen een worsteling is om de aandacht goed te verdelen. Zeker als een kind aan topsport doet. Ik was vaak weg. In ons gezin was dat wel een lastig dingetje. Het gaat niet alleen om het heen en weer brengen, het gaat er ook om dat andere kinderen ook worden gezien. Ik denk dat het uiteindelijk allemaal goed is gekomen bij ons, anders had mijn zus me vast niet gevraagd om haar getuige te worden.”

**“IK BEN MEER EEN CREATIEVE,
INTUÏTIEVE SPELER”**

JE CONTRACT LOOPT AF, WAT NU?

In het voetbal kennen we alleen contracten voor bepaalde tijd. De cao Contractspelers Betaald Voetbal en de cao's voor Vrouwelijke Contractspelsters bij Ajax, Feyenoord, PSV en Twente regelen dat gedurende een onafgebroken periode van twaalf jaar alle door de speler en club aangegane arbeidsovereenkomsten gelden als een contract voor bepaalde tijd.

Een contract voor bepaalde tijd kent een specifieke einddatum en kan in het voetbal alleen tussentijds worden ontbonden na een wederzijdse instemming van partijen.

De cao's maken - om het ingewikkeld te maken - ook nog een onderscheid tussen een eerste contract en een verlengde arbeidsovereenkomst.

In dit artikel kun je lezen waar je rekening mee moet houden en wat je rechten zijn als je contract afloopt op 30 juni 2024.

Als je contract afloopt en de club wil niet met je verder dan geldt voor de werkgever een zogenaamde aanzegplicht. Minimaal een maand voordat het contract afloopt, dus uiterlijk op 31 mei, moet de club laten weten of zij met je verder wil of dat zij de arbeidsovereenkomst wil beëindigen. Doet de club dit niet, dan heb je recht op een 'boete' van een maandsalaris of een bedrag naar rato van het maandsalaris.

Als er sprake is van een verlengde arbeidsovereenkomst en de club wil het dienstverband beëindigen, dan regelen de cao's verder dat naast de aanzegging een tijds mededeling noodzakelijk is. De club moet jou dan per aangetekende brief op uiterlijk 31 maart laten weten dat ze niet met jou verder wil. Heeft de club dit niet gedaan, dan loopt je contract automatisch tegen dezelfde voorwaarden één jaar door.

TRANSITIEVERGOEDING

Als de club tijdig aangeeft het dienstverband te willen opzeggen, dan heb je als speler onder voorwaarden recht op een transitievergoeding. Dit is een wettelijk verplicht gestelde vergoeding van de werkgever aan de werknemer bij het einde van het dienstverband. De hoogte van de vergoeding wordt bepaald op basis van je maandsalaris en het aantal dienstjaren. De transitievergoeding bedraagt 1/3 maandsalaris per gewerkt jaar. Vakantiegeld en premies tellen ook mee voor de berekening van de vergoeding. Je hebt geen recht op een transitievergoeding als je zelf je contract opzegt of als je de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden beëindigt.

Er zijn clubs die spelers een vaststellingsovereenkomst voorleggen waarin staat beschreven dat speler en club het contract met wederzijds goedvinden laten eindigen. Ook zijn er bij ProProf gevallen bekend van clubs die een speler voorstellen om een of soms twee maanden voor het contract afloopt te ontbinden met wederzijds goedvinden. Een argument daarvoor is dat een speler dan bijvoorbeeld al eerder bij een nieuwe club zou kunnen meetrainen. Stem je hiermee in dan verspeel je je recht op een transitievergoeding. Als je instemt met de beëindiging van het dienstverband dan betekent dat, dat dit niet gebeurt op het verzoek van je werkgever.

ONDERHANDELING

Ook kan zich een situatie voordoen waarbij de club na een eerdere aanzegging of opzegging via de tijdige mededeling alsnog

met de speler in onderhandeling gaat en een voorstel doet voor een nieuw contract. Ook dat kan gevolgen hebben voor je recht op een transitievergoeding. Dit hangt samen met de hoogte van de door de club gedane nieuwe aanbieding. Is deze nieuwe aanbieding gelijkwaardig of beter dan het vorige contract en wijs je het af, dan verspeel je je recht op een transitievergoeding. Is de nieuwe aanbieding arbeidsvoorwaardelijk minder goed dan je aflopende contract, dan komt je transitievergoeding niet in gevaar als je het afwijst.

De aanzegplicht geldt enkel voor de club. Als je een aflopend eerste contract hebt en je wilt niet verlengen dan loopt dit van rechtswege af op de einddatum. Je hoeft dan in principe geen actie te ondernemen. Maar heb je een verlengd contract en de club heeft niet opgezegd met de tijdelijke mededeling voor 31 maart, dan zal je zelf actie moeten ondernemen als je niet wilt dat het contract tegen dezelfde voorwaarden wordt verlengd met één jaar. Volgens de cao moet je de club dan uiterlijk op 15 mei met een aangetekende brief laten weten dat je het dienstverband per 30 juni wil beëindigen. Belangrijk om te weten is dat zelf beëindigen kan betekenen dat je geen recht hebt op een werkloosheidsuitkering als je na afloop van je huidige contract geen nieuwe club vindt.

Twijfel je over wat je moet doen bij het einde van je contract of wil je weten waar je recht op hebt, neem dan contact op met ProProf: proprof@unie.nl of 0345 85 10 57.

COLOFON

REDACTIE:

Ko Andriessen, Daan
Hermes, Raquel Mourik
en Peer Knippels

VORMGEVING,

DTP EN DRUKWERK:

brandworks. creative friends
www.brandworks.nl
MM Printing

FOTOGRAFIE EN

ILLUSTRATIES:

Bram Delmee, Carli Hermès,
Natalie Hanssen,
Lennaert Ruinen,
William Martinot en
Jeffrey Pankow

DIRECTIE PROPROF:

Mr. J.T. (Ko) Andriessen

BESTUUR PROPROF:

Mr. Harry van Herpen
Drs. Daan Hermes
Dirk Jan Derksen

RAAD VAN ADVIES:

Mr. Lucas Goes
Reginald Thal
Dr. Drs. Ber Damen

ADRES:

Multatulilaan 12
4103 NM Culemborg
T: (0345) 85 10 57
F: (0345) 85 16 50
E: proprof@unie.nl
I: www.proprof.nl

PARTNERS:

FlowSports
Grandstand Football BV
Premium Stars
Pro Athlete BV
SeiSei Football
Sports Entertainment Group
Sportsmanagement
Wasserman Netherlands
World Soccer Consult BV

INDICIA

Academy & Tools

Apps

Social

Websites

Content

Connectivity

Virtual Reality

Big Data

Portals

Animatie

Dashboard

Teamwork makes your digital dream work

In het snel veranderende digitale landschap is Indicia een inspirerende gids voor ondernemers. We nemen complexiteit weg, kiezen de juiste tactiek en gebruiken ons multidisciplinaire team van digitale specialisten om het maximale uit uw mogelijkheden te halen. Het leidt vaak tot een fantastische kruisbestuiving en vernieuwende ideeën. Meestal onverwachts en verrassend. Altijd gericht op het beste resultaat. Zo creëerde Indicia onder andere het nieuwe CFK pensioenportaal en de bijbehorende mobiele app voor profvoetballers.

Wilt u ook digitaal excelleren?

*Maak dan snel een afspraak via **013-581 06 66** of proprof@indicia.nl*

Unleash your digital potential

